DIREKTIVA (EU) 2024/927 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 13. ožujka 2024.

o izmjeni direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu postupaka delegiranja, upravljanja rizikom likvidnosti, nadzornog izvješćivanja, pružanja usluga depozitara i skrbništva te odobravanja zajmova od strane alternativnih investicijskih fondova

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([1]),

budući da:

(1) Komisija je u skladu s Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) preispitala primjenu i područje primjene te direktive te zaključila da su ciljevi integracije tržišta Unije za alternativne investicijske fondove („AIF-i”), osiguravanja visoke razine zaštite ulagatelja i zaštite financijske stabilnosti većim dijelom ostvareni. Međutim, u svom preispitivanju Komisija je zaključila i da postoji potreba za usklađivanjem pravila za upravitelje alternativnih investicijskih fondova („UAIF-i”) koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove, kao i potreba da se pojasne standardi koji se primjenjuju na UAIF-e koji delegiraju svoje poslove trećim osobama, kako bi se osiguralo ravnopravno postupanje prema subjektima koji pružaju usluge skrbništva („skrbnici”), poboljšao prekogranični pristup uslugama depozitara, optimiziralo prikupljanje nadzornih podataka te olakšala primjena alata za upravljanje likvidnošću u cijeloj Uniji. Stoga su potrebne izmjene kako bi se odgovorilo na te potrebe i poboljšalo funkcioniranje Direktive 2011/61/EU.

(2) Isto tako, za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire („UCITS”) potrebni su pouzdan sustav delegiranja, ravnopravno postupanje prema skrbnicima, dosljedno nadzorno izvješćivanje, posebno uklanjanjem udvostručavanja i suvišnih zahtjeva, te usklađen pristup primjeni alata za upravljanje likvidnošću. Stoga je primjereno izmijeniti i Direktivu 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), kojom se utvrđuju pravila o odobrenju za rad i poslovanju UCITS-a i njegovih društava za upravljanje u području delegiranja, čuvanja imovine, nadzornog izvješćivanja i upravljanja rizikom likvidnosti.

(3) Tržište Unije za AIF-e doseglo je krajem 2022. neto vrijednost imovine od 6,8 bilijuna EUR. Profesionalni ulagatelji čine približno 86 % neto vrijednosti imovine AIF-a kojima upravljaju ili kojima trguju UAIF-i koji imaju odobrenje za rad i UAIF-i ispod praga, tj. UAIF-i iz članka 3. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, u Uniji. Tržište Unije za AIF-e osigurava poduzećima u Uniji više od 250 milijardi EUR u privatnim kreditima, a ulagatelji iz Unije čine 30 % ukupnog kapitala koji je na raspolaganju cijeloj industriji. Veličina agregiranog tržišta Unije za AIF-e nastavila je rasti te se od 2020. do 2022. povećala za više od 15 %, a AIF-i su krajem 2020. činili trećinu sektora fondova Europskog gospodarskog područja. Međutim, u sektoru i dalje ima prostora za rast, pružanjem veće mogućnosti izbora za institucionalne ulagatelje i jačanjem konkurentnosti unije tržišta kapitala.

([1]) Stajalište Europskog parlamenta od 7. veljače 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 26. veljače 2024.
([2]) Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).
([3]) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

(4) Kako bi se povećala učinkovitost djelatnosti UAIF-a, popis pomoćnih usluga iz članka 6. stavka 4. Direktive 2011/61/EU trebalo bi proširiti tako da se uključi zadaće koje provodi administrator u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) („upravljanje referentnim vrijednostima") i djelatnosti servisiranja kredita u skladu s Direktivom (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]). Cjelovitosti radi, trebalo bi pojasniti da bi pri obavljanju zadaća koje provodi takav administrator ili pri obavljanju djelatnosti servisiranja kredita UAIF trebao podlijegati Uredbi (EU) 2016/1011, odnosno Direktivi (EU) 2021/2167.

(5) Kako bi se povećala pravna sigurnost, trebalo bi pojasniti da upravljanje AIF-ima može obuhvatiti i djelatnosti odobravanja zajmova u ime određenog AIF-a te servisiranja sekuritizacijskih subjekata posebne namjene.

(6) Kako bi se povećala pravna sigurnost za UAIF-e i društva za upravljanje UCITS-om u pogledu usluga koje mogu pružati trećim osobama, trebalo bi pojasniti da je UAIF-ima i društvima za upravljanje UCITS-om dopušteno da u korist trećih osoba obavljaju iste poslove i djelatnosti koje već obavljaju u vezi s AIF-ima i UCITS-ima kojima upravljaju, pod uvjetom da se svakim potencijalnim slučajem sukoba interesa nastalim obavljanjem tih poslova i djelatnosti za treće osobe upravlja na odgovarajući način. Ti poslovi i djelatnosti uključuju, na primjer, korporativne usluge kao što su ljudski resursi i informacijska tehnologija (IT) te informatičke usluge za upravljanje portfeljem i upravljanje rizicima. Tom bi se mogućnošću poduprla i međunarodna konkurentnost europskih UAIF-a i društava za upravljanje UCITS-om jer bi se omogućila ekonomija razmjera i doprinijelo diversifikaciji izvora prihoda.

(7) Kako bi se osigurala pravna sigurnost, trebalo bi pojasniti da UAIF-i koji pružaju pomoćne usluge koje uključuju financijske instrumente podliježu pravilima utvrđenima u Direktivi 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([6]). Kad je riječ o imovini koja nije financijski instrument, od UAIF-a bi se trebalo zahtijevati da ispunjavaju zahtjeve Direktive 2011/61/EU.

(8) Kako bi se osigurala ujednačena primjena zahtjeva utvrđenih u Direktivi 2011/61/EU u pogledu ljudskih resursa koji su potrebni UAIF-ima, nužno je pojasniti da bi u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad UAIF trebao nadležnim tijelima dostaviti informacije o ljudskim i tehničkim resursima kojima će se koristiti za obavljanje svojih poslova i, prema potrebi, za nadzor osoba kojima su delegirani poslovi. Za vođenje poslovanja UAIF-a trebalo bi imenovati najmanje dvije fizičke osobe, u punom radnom vremenu, koje su ili zaposlene u UAIF-u ili su izvršni članovi ili članovi upravljačkog tijela UAIF-a i koje imaju boravište, u smislu uobičajenog boravišta, u Uniji. Neovisno o tom zakonskom minimumu, moglo bi biti potrebno više resursa ovisno o veličini i složenosti UAIF-a i AIF-a kojima upravlja.

(9) Neke države članice nacionalnim pravom ili industrijskim standardima propisuju zahtjeve koji se odnose na stupanj neovisnosti jednog ili više članova upravljačkog tijela UAIF-a ili upravljačkog tijela društva za upravljanje UCITS-om ili društva za investicije. Primjereno je poticati UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji se prodaju malim ulagateljima, društvima za upravljanje UCITS-om i društvima za investicije da za člana svojeg upravljačkog tijela imenuju najmanje jednog neovisnog ili neizvršnog direktora, ako je to moguće prema nacionalnom pravu ili prema sektorskim standardima matične države članice UAIF-a, društva za upravljanje UCITS-om ili društva za investicije, kako bi se zaštitili interesi AIF-a i UCITS-a te ulagatelja u AIF-e kojima UAIF upravlja ili u UCITS. Pri tom imenovanju UAIF, društvo za upravljanje UCITS-om ili društvo za investicije moraju osigurati da je taj direktor neovisan po prirodi i prosudbi te da ima dovoljno stručnog znanja i iskustva kako bi mogao procijeniti upravlja li UAIF, društvo za upravljanje UCITS-om ili društvo za investicije AIF-ima ili UCITS-om u najboljim interesima ulagatelja.

([4]) Uredba (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.).

([5]) Direktiva (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (SL L 438, 8.12.2021., str. 1.).

([6]) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

(10) Trgovanje AIF-ima ne provodi uvijek izravno UAIF, već jedan distributer ili više njih u ime UAIF-a ili u vlastito ime. Konkretno, mogući su slučajevi u kojima neovisni financijski savjetnik trguje AIF-om bez znanja UAIF-a. Većina distributera fondova podliježe regulatornim zahtjevima na temelju Direktive 2014/65/EU ili Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]) kojima se definiraju područje primjene i opseg njihovih odgovornosti prema vlastitim klijentima. Direktivom 2011/61/EU stoga bi trebalo potvrditi raznolikost sustava distribucije i razlikovati, s jedne strane, postupke u kojima distributer djeluje u ime UAIF-a, koji bi se trebali smatrati postupcima delegiranja, i, s druge strane, postupke u kojima distributer djeluje u svoje ime kada trguje AIF-om u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili putem investicijskih proizvoda koji se temelje na životnom osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97**,** u kojem se slučaju odredbe Direktive 2011/61/EU u pogledu delegiranja ne bi trebale primjenjivati, neovisno o bilo kojem sporazumu o distribuciji između UAIF-a i distributera.

(11) Delegiranjem se može omogućiti učinkovito upravljanje investicijskim portfeljima i potrebno stručno znanje na određenom zemljopisnom tržištu ili u određenoj kategoriji imovine. Međutim, važno je da nadzorna tijela imaju ažurirane informacije o glavnim elementima postupaka delegiranja. Kako bi se izradio pouzdan pregled djelatnosti delegiranja u Uniji, UAIF-i bi trebali nadležnim tijelima redovito dostavljati informacije o postupcima delegiranja koji uključuju delegiranje poslova upravljanja zajedničkim portfeljem ili upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi ili poslova upravljanja rizicima. Stoga bi UAIF-i trebali, za svaki AIF kojim upravljaju, dostavljati informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, popis i opis delegiranih djelatnosti, iznos i postotak imovine AIF-a kojima se upravlja, a koji podliježu postupcima delegiranja u pogledu posla upravljanja portfeljem, opis načina na koji UAIF nadzire, prati i kontrolira osobu kojoj su delegirani poslovi, informacije o postupcima daljnjeg delegiranja te datum početka i isteka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja. Radi jasnoće, trebalo bi odrediti da su podaci prikupljeni o iznosu i postotku imovine AIF-a kojima se upravlja, a koji podliježu postupcima delegiranja u pogledu poslova upravljanja portfeljem, namijenjeni pružanju boljeg pregleda funkcioniranja delegiranja i sami po sebi nisu dokazni pokazatelj za utvrđivanje primjerenosti sadržaja odnosno upravljanja rizicima ili učinkovitosti mjera nadzora ili kontrole na razini rukovoditelja. Takve informacije trebalo bi priopćiti nadležnim tijelima kao dio režima nadzornog izvješćivanja uređenog Direktivom 2011/61/EU.

(12) Kako bi se osigurala ujednačena primjena Direktive 2011/61/EU, trebalo bi pojasniti da se u njoj utvrđena pravila o delegiranju primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu I. toj direktivi i na popis pomoćnih usluga utvrđenih u članku 6. stavku 4. te direktive.

(13) Investicijski fondovi koji daju zajmove mogu biti izvor alternativnog financiranja realnog gospodarstva. Takvi fondovi mogu osigurati ključna financijska sredstva za mala i srednja poduzeća Unije kojima je teže pristupiti tradicionalnim izvorima kreditiranja. Međutim, različiti nacionalni regulatorni pristupi mogu dovesti do regulatorne arbitraže i različitih razina zaštite ulagatelja, čime se otežava uspostava učinkovitog unutarnjeg tržišta za odobravanje zajmova od strane AIF-a. Direktivom 2011/61/EU AIF-ima bi trebalo priznati pravo da odobravaju zajmove. Trebalo bi utvrditi i zajednička pravila kako bi se osnovalo učinkovito unutarnje tržište za odobravanje zajmova od strane AIF-a, osigurala ujednačena razina zaštite ulagatelja u Uniji, omogućilo da AIF-i razvijaju svoje djelatnosti odobravanjem zajmova u svim državama članicama te kako bi se društvima iz Unije olakšao pristup financiranju, što je ključni cilj unije tržišta kapitala, kako je navedeno u komunikaciji Komisije od 24. rujna 2020. naslovljenoj „Unija tržišta kapitala za građane i poduzeća – novi akcijski plan”. Međutim, s obzirom na brz rast privatnog tržišta kredita, potrebno je pristupiti rješavanju potencijalnih mikrobonitetnih i makrobonitetnih rizika odobravanja zajmova od strane AIF-a i koji bi se mogli proširiti na širi financijski sustav. Kako bi se poboljšalo upravljanje rizicima na cijelom financijskom tržištu i povećala transparentnost za ulagatelje, trebalo bi uskladiti pravila koja se primjenjuju na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove. Radi jasnoće, odredbe utvrđene u ovoj Direktivi koje su primjenjive na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove ne bi trebale sprečavati države članice da utvrde nacionalne okvire za proizvode kojima se određene kategorije AIF-a definiraju s pomoću strožih pravila.

(14) Odobravanje zajmova ne provodi uvijek izravno AIF. Mogu postojati slučajevi u kojima AIF dodjeljuje zajam neizravno, preko treće osobe ili subjekta posebne namjene koji dodjeljuje zajam za AIF ili u njegovo ime, ili za UAIF ili u njegovo ime u odnosu na AIF, prije nego što stekne izloženost zajmu. Kako bi se izbjeglo zaobilaženje Direktive

([7]) Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.).

2011/61/EU, ako je taj AIF ili UAIF uključen u strukturiranje zajma ili u definiranje ili prethodno dogovaranje njegovih obilježja, takvi bi se slučajevi trebali smatrati djelatnostima odobravanja zajmova i trebali bi podlijegati toj Direktivi.

(15) AIF-i koji dodjeljuju zajmove potrošačima podliježu zahtjevima iz drugih instrumenata prava Unije koji su primjenjivi na potrošačko kreditiranje, uključujući Direktivu 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([8]) i Direktivu (EU) 2021/2167. Tim instrumentima prava Unije pruža se osnovna zaštita zajmoprimaca na razini Unije. Međutim, i zbog prevladavajućih razloga od javnog interesa, države članice trebale bi moći zabraniti da AIF-i odobravaju zajmove potrošačima na njihovom državnom području.

(16) Kako bi se podržalo profesionalno upravljanje AIF-ima i ublažili rizici za financijsku stabilnost, UAIF-i koji upravljaju AIF-ima koji se bave odobravanjem zajmova, bez obzira na to odgovaraju li ti AIF-i definiciji AIF-a koji odobravaju zajmove, trebali bi imati učinkovite politike, postupke i procese za dodjelu zajmova. Također bi trebali implementirati učinkovite politike, postupke i procese za procjenu kreditnog rizika te upravljanje kreditnim portfeljem i njegovo praćenje, ako se AIF-i kojima upravljaju bave odobravanjem zajmova, uključujući slučajeve u kojima ti AIF-i postaju izloženi zajmovima preko trećih osoba. Te politike, postupci i procesi trebali bi biti razmjerni opsegu odobravanja zajma i trebalo bi ih redovito preispitivati.

(17) Kako bi se ograničio rizik od povezanosti AIF-a koji odobravaju zajmove s drugim sudionicima na financijskim tržištima, od UAIF-a tih AIF-a trebalo bi zahtijevati da, ako je zajmoprimac financijska institucija, svoj rizik diversificiraju, a svoju izloženost podvrgnu posebnim ograničenjima.

(18) Kako bi se osigurala stabilnost i cjelovitost financijskog sustava i uvele razmjerne zaštitne mjere, AIF-i koji odobravaju zajmove trebali bi podlijegati ograničenju financijske poluge koje se razlikuje ovisno o tome jesu li otvorene ili zatvorene strukture. Rizik za financijsku stabilnost veći je za otvorene AIF-e, koji mogu podlijegati visokim razinama isplata. U skladu s ciljem očuvanja financijske stabilnosti, ograničenje financijske poluge ne bi trebalo ovisiti o tome trguje li se AIF-om koji odobrava zajam i profesionalnim i malim ulagateljima ili samo profesionalnim ulagateljima. Metoda preuzetih obveza pruža sveobuhvatan i pouzdan okvir za izračun financijske poluge u skladu s međunarodnim standardima, a posebno za uzimanje u obzir sintetičke financijske poluge koju stvaraju izvedenice. Ta ograničenja financijske poluge ne bi trebala spriječiti nadležna tijela matične države članice UAIF-a da nametnu stroža ograničenja financijske poluge kada se to smatra potrebnim kako bi se osigurala stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

(19) Kako bi se ograničio sukob interesa, UAIF-i i njihovo osoblje ne bi trebali primati zajmove od bilo kojeg AIF-a kojim upravljaju. Isto tako, depozitaru AIF-a i osobi kojoj je depozitar delegirao poslove, osobi kojoj je UAIF delegirao poslove i njezinu osoblju i subjektima iz iste skupine kao što je UAIF trebalo bi zabraniti primanje zajmova od predmetnih AIF-a.

(20) Kako bi se izbjegao moralni rizik i održala opća kreditna kvaliteta zajmova koje odobravaju AIF-i, takvi zajmovi trebali bi podlijegati zahtjevima za zadržavanje rizika kada se prenose trećim osobama. S istim ciljem, UAIF-ima bi trebalo zabraniti upravljanje AIF-om koji odobrava zajmove isključivo u svrhu njihove prodaje trećim osobama („strategija iniciraj i distribuiraj”), neovisno o tome odgovara li taj AIF definiciji AIF-a koji odobrava zajmove. Zajmovi bi se trebali dodjeljivati isključivo u svrhu ulaganja kapitala koji je AIF prikupio u skladu sa svojom strategijom ulaganja i regulatornim ograničenjima. Međutim, UAIF bi tu strategiju ulaganja trebao moći provesti u najboljem interesu ulagatelja AIF-a. To znači da su nužna odstupanja od pravila o zadržavanju rizika i da bi ona trebala obuhvaćati slučajeve u kojima zadržavanje dijela zajma nije u skladu s provedbom strategije ulaganja AIF-a ili s regulatornim zahtjevima, uključujući zahtjeve u pogledu proizvoda, koji su nametnuti AIF-u i njegovu UAIF-u. Ti slučajevi uključuju situacije u kojima bi zadržavanje dijela zajma dovelo do toga da AIF premaši svoja ograničenja u pogledu ulaganja ili diversifikacije ili prekrši regulatorne zahtjeve, kao što su restriktivne mjere donesene na temelju članka 215. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), ili situacije u kojima AIF ulazi u likvidaciju ili ako se situacija zajmoprimca promijenila, na primjer u slučaju spajanja ili neispunjavanja obveza zajmoprimca ako se investicijska strategija AIF-a ne odnosi na upravljanje imovinom umanjene vrijednosti, ili u kojima je raspodjela

([8]) Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.).

imovine AIF-a promijenjena, zbog čega AIF više ne želi biti izložen određenom sektoru ili određenoj kategoriji imovine. UAIF bi trebao, na zahtjev nadležnih tijela svoje matične države članice, opravdati svoju odluku o primjeni takvog odstupanja od pravila o zadržavanju rizika te bi se od njega trebalo zahtijevati da kontinuirano poštuje krovno načelo zabrane strategija iniciraj i distribuiraj.

(21) Dugoročni nelikvidni zajmovi koje drži AIF mogli bi dovesti do neusklađenosti likvidnosti ako se otvorenom strukturom AIF-a ulagateljima omogućuje da učestalo otkupljuju svoje udjele ili dionice. Stoga je potrebno ublažiti rizike povezane s promjenom dospijeća tako da AIF-i koji odobravaju zajmove obvezno moraju imati zatvorenu strukturu. Međutim, AIF-i koji odobravaju zajmove trebali bi moći poslovati kao da imaju otvorenu strukturu pod uvjetom da su ispunjeni određeni zahtjevi, uključujući sustav za upravljanje likvidnošću kojim se minimizira neusklađenost likvidnosti, osigurava pravedno postupanje prema ulagateljima i koji je pod nadzorom nadležnih tijela matične države članice UAIF-a. Kako bi se osigurali dosljedni kriteriji na temelju kojih nadležna tijela određuju može li AIF koji odobrava zajmove zadržati otvorenu strukturu, Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([9]) trebalo bi izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda za utvrđivanje tih kriterija, uzimajući u obzir prirodu, profil likvidnosti i izloženosti AIF-a koji odobravaju zajmove.

(22) Trebalo bi pojasniti da, ako AIF koji odobrava zajmove ili UAIF, u odnosu na djelatnosti pozajmljivanja AIF-a kojima upravlja, podliježu zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2011/61/EU i zahtjevima utvrđenima u uredbama (EU) br. 345/2013 ([10]), (EU) br. 346/2013 ([11]) i (EU) 2015/760 ([12]) Europskog parlamenta i Vijeća te da bi specifični zahtjevi o proizvodima utvrđeni u poglavlju II. Uredbe (EU) br. 345/2013, poglavlju II. Uredbe (EU) br. 346/2013 i Uredbi (EU) 2015/760 trebali imati prednost u odnosu na općenitija pravila utvrđena u Direktivi 2011/61/EU.

(23) Zbog potencijalno nelikvidne i dugoročne prirode imovine AIF-a koji odobravaju zajmove, UAIF-i bi mogli naići na poteškoće pri usklađivanju s izmjenama regulatornih zahtjeva uvedenih tijekom životnog ciklusa AIF-a kojima upravljaju, a da se pritom ne utječe na povjerenje ulagatelja. Stoga je za AIF-e osnovane prije donošenja ove Direktive u pogledu određenih zahtjeva potrebno primijeniti prijelazne odredbe. Međutim, takvi AIF-i UAIF-i također bi trebali moći odabrati da podliježu tim pravilima, pod uvjetom da se o tome obavijeste nadležna tijela matične države članice UAIF-a. Osim toga, pravila koja se primjenjuju na odobravanje zajmova i AIF-e koji odobravaju zajmove, uz iznimku ograničenja financijske poluge i ulaganja te obveze AIF-a koji odobravaju zajmove da posluju u skladu sa zatvorenom strukturom, trebala bi se primjenjivati samo na zajmove odobrene nakon stupanja na snagu ove Direktive.

(24) Kako bi se nadzornim tijelima olakšalo praćenje tržišta, trebalo bi poboljšati prikupljanje i dijeljenje informacija putem nadzornog izvješćivanja. Dvostruki zahtjevi za izvješćivanje koji postoje u pravu Unije i nacionalnom pravu, posebno u Uredbi (EU) br. 600/2014 ([13]) i Uredbi (EU) 2019/834 ([14]) Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbi (EU) br. 1011/2012 ([15]) i Uredbi (EU) br. 1073/2013 ([16]) Europske središnje banke, mogli bi se ukinuti kako bi se

([9]) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

([10]) Uredba (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.).

([11]) Uredba (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.).

([12]) Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja (SL L 123, 19.5.2015., str. 98.).

([13]) Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).

([14]) Uredba (EU) 2019/834 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 u pogledu obveze poravnanja, suspenzije obveze poravnanja, zahtjevâ za izvješćivanje, tehnika smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, registracije i nadzora trgovinskih repozitorija te zahtjevâ za trgovinske repozitorije (SL L 141, 28.5.2019., str. 42.).

([15]) Uredba (EU) br. 1011/2012 Europske središnje banke od 17. listopada 2012. o statističkim podacima o držanju vrijednosnih papira (SL L 305, 1.11.2012., str. 6.).

([16]) Uredba (EU) br. 1073/2013 Europske središnje banke od 18. listopada 2013. o statistici imovine i obveza investicijskih fondova (SL L 297, 7.11.2013., str. 73.).

poboljšala učinkovitost i smanjilo administrativno opterećenje za UAIF-e. Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([17]), Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([18]), ESMA (zajedno „europska nadzorna tijela") i Europska središnja banka (ESB), uz potporu nadležnih tijela, trebali bi prema potrebi procijeniti potrebe za podacima različitih nadzornih tijela kako bi promjene obrasca za nadzorno izvješćivanje UAIF-a bile učinkovite.

(25) Kako bi se smanjilo dvostruko izvješćivanje i povezano opterećenje UAIF-a u pogledu izvješćivanja te kako bi se osigurala učinkovita ponovna uporaba podataka od strane nadležnih tijela, podaci koje UAIF-i dostavljaju nadležnim tijelima trebali bi biti dostupni drugim relevantnim nadležnim tijelima, europskim nadzornim tijelima i Europskom odboru za sistemske rizike (ESRB), kako je utvrđeno u preporuci Europskog odbora za sistemske rizike od 7. prosinca 2017. ([19]), kad god je to potrebno za obavljanje njihovih dužnosti, kao i članovima Europskog sustava središnjih banaka (ESSB), isključivo u statističke svrhe.

(26) U pripremi za buduće promjene obveza nadzornog izvješćivanja trebalo bi proširiti opseg podataka koji se mogu zahtijevati od UAIF-a tako da se uklone ograničenja u pogledu toga opsega koja su usmjerena na glavne transakcije i izloženosti ili druge ugovorne strane i dodaju druge kategorije podataka koje treba dostaviti nadležnim tijelima. Ako ESMA utvrdi da je periodično potpuno objavljivanje portfelja nadzornim tijelima opravdano, u odredbama Direktive 2011/61/EU trebalo bi uzeti u obzir potrebno proširenje opsega izvješćivanja.

(27) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost obveza nadzornog izvješćivanja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja od strane UAIF-a, čime bi se zamijenio obrazac za izvješćivanje utvrđen u delegiranom aktu donesenom u skladu s člankom 24. Direktive 2011/61/EU, kao i učestalost i vremenski okvir izvješćivanja. Kad je riječ o informacijama o kojima se izvješćuje o postupcima delegiranja, regulatorni tehnički standardi trebali bi i dalje biti ograničeni na utvrđivanje odgovarajuće razine standardizacije informacija o kojima se izvješćuje. Regulatornim tehničkim standardima ne bi se trebali dodavati elementi koji nisu predviđeni Direktivom 2011/61/EU.

(28) Kako bi se standardizirao postupak nadzornog izvješćivanja, Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje je izradila ESMA u vezi s formatom, standardima za podatke te metodama i postupcima za izvješćivanje od strane UAIF-a. Komisija bi trebala donijeti taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u obliku delegiranog akta u skladu s člankom 291. TFEU-a te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(29) Kako bi se osigurao učinkovitiji odgovor na likvidnosne pritiske u vrijeme tržišnog stresa i bolje zaštitili ulagatelji, u Direktivi 2011/61/EU trebalo bi utvrditi pravila za provedbu preporuke ESRB-a od 7. prosinca 2017.

(30) Kako bi se UAIF-ima otvorenih AIF-a osnovanim u jednoj od država članica omogućilo da se nose s pritiscima povezanima s otkupom u stresnim tržišnim uvjetima, od UAIF-a bi se trebalo zahtijevati da s usklađenog popisa iz točaka 2. do 8. Priloga V. Direktivi 2011/61/EU odaberu i u pravila ili osnivačke akte AIF-a uključe najmanje dva alata za upravljanje likvidnošću. Odstupajući od navedenog, ako UAIF upravlja AIF-om koji ima odobrenje za rad kao novčani fond u skladu s Uredbom (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća ([20]), UAIF bi trebao moći odlučiti odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću s tog popisa. Ti alati za upravljanje likvidnošću trebali

([17]) Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

([18]) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

([19]) Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 7. prosinca 2017. o likvidnosnim rizicima i rizicima financijske poluge u investicijskim fondovima, (ESRB/2017/6) (SL C 151, 30.4.2018., str. 1.).

([20]) Uredba (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o novčanim fondovima (SL L 169, 30.6.2017., str. 8.).

bi biti primjereni strategiji ulaganja, profilu likvidnosti i politici isplate AIF-a. UAIF-i bi trebali aktivirati takve alate za upravljanje likvidnošću kada je to potrebno kako bi se zaštitili interesi ulagatelja AIF-a. Osim toga, UAIF-i otvorenih AIF-a trebali bi uvijek imati mogućnost privremene obustave upisa, otkupa i isplata ili aktiviranja računa za odvajanje nelikvidne imovine, u iznimnim okolnostima i kada je to opravdano uzimajući u obzir interese ulagatelja AIF-a. Ako UAIF donese odluku o obustavi upisa, otkupa i isplata, trebao bi bez nepotrebne odgode obavijestiti nadležna tijela svoje matične države članice. Ako UAIF odluči aktivirati ili deaktivirati račune za odvajanje nelikvidne imovine, trebao bi o tome obavijestiti nadležna tijela svoje matične države članice u razumnom roku prije aktivacije ili deaktivacije tog alata za upravljanje likvidnošću. UAIF bi nadležna tijela matične države članice trebao obavijestiti i ako aktivira ili deaktivira bilo koji drugi alat za upravljanje likvidnošću na način koji nije u uobičajenom tijeku poslovanja kako je predviđeno pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a. Time bi se nadzornim tijelima omogućilo lakše sprječavanje mogućih prelijevanja likvidnosnih napetosti na šire tržište.

(31) Posebno, kako bi se ojačala zaštita ulagatelja, trebalo bi utvrditi da uporaba isplate u naravi nije prikladna za male ulagatelje te bi se stoga trebala aktivirati samo kako bi se ispunili zahtjevi za isplatu profesionalnih ulagatelja. Istodobno bi trebalo pristupiti rješavanju rizika od nejednakog postupanja prema ulagateljima koji zahtijevaju otkup i drugim imateljima udjela ili dioničarima.

(32) Kako bi mogli donijeti odluku o ulaganjima u skladu sa svojom sklonošću preuzimanju rizika i potrebama za likvidnošću, ulagatelje bi trebalo obavijestiti o uvjetima za primjenu alata za upravljanje likvidnošću.

(33) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u području upravljanja rizikom likvidnosti od strane UIFA-a otvorenih fondova i olakšala konvergencija tržišta i nadzora, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kojima se utvrđuju značajke alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. Direktivi 2011/61/EU, uzimajući u obzir raznolikost strategija ulaganja i temeljne imovine AIF-a. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrta koji je izradila ESMA, a njima se ne bi trebalo ograničiti sposobnost UAIF-a da primjenjuju svaki odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću za sve kategorije imovine, jurisdikcije i tržišne uvjete. Kako bi se osigurala ujednačena razina zaštite ulagatelja u Uniji, ESMA bi trebala izraditi smjernice za odabir i kalibraciju alata za upravljanje likvidnošću od strane UAIF-a. U tim bi smjernicama trebalo uvažiti činjenicu da primarna odgovornost za upravljanje rizikom likvidnosti ostaje na UAIF-ima.

(34) Depozitari imaju važnu ulogu u zaštiti interesa ulagatelja i trebali bi moći obavljati svoje dužnosti bez obzira na vrstu skrbnika koji čuva imovinu AIF-ova. Stoga je, ako pružaju usluge skrbništva AIF-ima, središnje depozitorije vrijednosnih papira (CSD) potrebno uključiti u lanac skrbništva kako bi se osiguralo da u svim slučajevima postoji stabilan protok informacija između skrbnika imovine AIF-a i depozitara. Kako bi se izbjegao nepotreban posao, depozitari ne bi trebali provoditi ex ante dubinsku analizu ako CSD-ima namjeravaju delegirati skrbništvo.

(35) Kako bi se poboljšala nadzorna suradnja i učinkovitost, nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a trebala bi moći nadležnim tijelima matične države članice toga UAIF-a uputiti obrazložen zahtjev da protiv njega poduzmu nadzorne mjere.

(36) Kako bi se poboljšala nadzorna suradnja, ESMA bi trebala moći zahtijevati da nadležno tijelo pred njom iznese slučaj koji ima prekogranične posljedice i mogao bi utjecati na zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost. ESMA-ine analize takvih slučajeva drugim bi nadležnim tijelima omogućile bolje razumijevanje pitanja o kojima se raspravlja te doprinijele sprječavanju sličnih slučajeva u budućnosti i zaštiti integriteta tržišta za AIF-e.

(37) Kako bi se podržala konvergencija nadzora u području delegiranja, ESMA bi trebala primati potpunije informacije o primjeni ove Direktive, među ostalim u području odgovarajućeg nadzora i kontrole postupaka delegiranja, u svim državama članicama. U tu bi se svrhu prije sljedećih preispitivanja direktiva 2009/65/EZ i 2011/61/EU ona trebala oslanjati na obveze izvješćivanja nadležnim tijelima i na izvršavanje svojih ovlasti za konvergenciju nadzora u području delegiranja. ESMA bi trebala dostaviti izvješće u kojem se analiziraju tržišne prakse u vezi s delegiranjem i poštovanjem pravila o delegiranju, kao i zahtjevi u pogledu sadržaja poput onih koji se odnose na ljudske i tehničke resurse koje UAIF-i, društva za upravljanje i osobe kojima su delegirani poslovi koriste za obavljanje svojih poslova.

(38) Uredbom (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća ([21]) utvrđuju se usklađena pravila o transparentnosti za sudionike na financijskim tržištima i financijske savjetnike u pogledu uključivanja rizika održivosti i uzimanja u obzir štetnih učinaka na održivost u njihovim procesima i pružanja informacija povezanih s održivosti u vezi s financijskim proizvodima. Važno je zauzeti horizontalni pristup pravilima o transparentnosti u pogledu održivosti za sudionike na financijskim tržištima i financijske savjetnike. AIF-i i UCITS-i mogu bitno doprinijeti ciljevima unije tržišta kapitala. Rast tržišta za AIF-e i UCITS-a također treba biti u skladu s drugim ciljevima Unije te bi ga stoga trebalo usmjeriti prema promicanju održivog rasta. UAIF-i i društva za upravljanje UCITS-ima trebali bi moći dokazati da kontinuirano ispunjavaju svoje obveze iz Uredbe (EU) 2019/2088. Stoga bi UAIF-i i društva za upravljanje UCITS-ima trebali integrirati okolišne, socijalne i upravljačke (ESG) parametre u pravila upravljanja i upravljanja rizicima koja se upotrebljavaju za potporu njihovim odlukama o ulaganju. UAIF-i i društva za upravljanje UCITS-ima također bi trebali primjenjivati pravila o upravljanju i upravljanju rizicima na svoje odluke o ulaganju i na svoju procjenu relevantnih rizika, uključujući okolišne, socijalne i upravljačke rizike. To je još važnije ako UAIF-i društva za upravljanje UCITS-ima tvrde da primjenjuju politike održivih ulaganja za AIF-e UCITS-e kojima upravljaju. Te odluke o ulaganju i procjene rizika trebale bi se donositi u najboljem interesu ulagatelja AIF-a i UCITS-a. ESMA bi trebala ažurirati svoje smjernice o dobrim politikama nagrađivanja donesene na temelju direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu usklađivanja poticaja s okolišnim, socijalnim i upravljačkim rizicima u politikama nagrađivanja.

(39) Trgovanje UCITS-ima ne provodi uvijek izravno društvo za upravljanje, već jedan distributer ili više njih u ime društva za upravljanje ili u vlastito ime. Konkretno, mogući su slučajevi u kojima neovisni financijski savjetnik trguje UCITS-om bez znanja društva za upravljanje. Većina distributera fondova podliježe regulatornim zahtjevima u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili (EU) 2016/97 kojima se definiraju područje primjene i opseg njihovih odgovornosti prema vlastitim klijentima. Direktivom 2009/65/EZ stoga bi trebalo potvrditi raznolikost sustava distribucije i razlikovati, s jedne strane, postupke u kojima distributer djeluje u ime društva za upravljanje, koji bi se trebali smatrati postupcima delegiranja, i, s druge strane, postupke u kojima distributer djeluje u vlastito ime kada trguje UCITS-om u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili putem investicijskih proizvoda koji se temelje na životnom osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97, u kojem se slučaju odredbe Direktive 2009/65/EZ u pogledu delegiranja ne bi trebale primjenjivati, neovisno o bilo kojem sporazumu o distribuciji između društva za upravljanje i distributera.

(40) Nekim koncentriranim tržištima nedostaje konkurentna ponuda usluga depozitara. Kako bi se pristupilo rješavanju tog manjka, koji može dovesti do povećanih troškova za UAIF-e i smanjenja učinkovitosti tržišta za AIF-e, države članice trebale bi moći dopustiti svojim nadležnim tijelima da dopuste imenovanje depozitara osnovanog u drugoj državi članici. Ta bi se mogućnost trebala koristiti samo ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovoj Direktivi i uz prethodno odobrenje nadležnih tijela AIF-a. S obzirom na to da odluka o dopuštanju imenovanja depozitara osnovanog u nekoj drugoj državi članici ne bi trebala biti automatska, čak i ako su ispunjeni navedeni uvjeti, nadležna tijela trebala bi donijeti tu odluku tek nakon provedbe pojedinačne procjene nedostatka relevantnih usluga depozitara u matičnoj državi članici AIF-a, uzimajući pritom u obzir strategiju ulaganja tog AIF-a.

(41) U okviru preispitivanja Direktive 2011/61/EU Komisija bi trebala izvršiti ocjenu funkcioniranja odstupanja kojim se omogućuje imenovanje depozitara osnovanog u drugoj državi članici te potencijalnih koristi i rizika, uključujući učinak na zaštitu ulagatelja, na financijsku stabilnost, na učinkovitost nadzora i na dostupnost tržišnih odabira, izmjene područja primjene tog odstupanja, u skladu s ciljevima unije tržišta kapitala.

(42) Uvođenje mogućnosti imenovanja depozitara osnovanog u drugoj državi članici trebalo bi biti popraćeno povećanim dosegom nadzora. Stoga bi se od depozitara trebalo zahtijevati da surađuje ne samo sa svojim nadležnim tijelima, nego i s nadležnim tijelima AIF-a za koji je depozitar imenovan te s nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a koji upravlja AIF-om ako se ta nadležna tijela nalaze u državi članici koja nije država članica depozitara.

([21]) Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).

(43) Kako bi se bolje zaštitili ulagatelji, trebalo bi povećati protok informacija između UAIF-a i ulagateljâ u AIF. Kako bi se ulagateljima u AIF omogućilo bolje praćenje troškova AIF-a, UAIF-i bi trebali utvrditi naknade, pristojbe i izdatke koje će snositi UAIF te koje će zatim izravno ili neizravno raspodijeliti AIF-u ili nekom od njegovih ulaganja. UAIF-i bi trebali periodično izvješćivati o svim takvim naknadama, pristojbama i izdacima. Od UAIF-a bi trebalo zahtijevati i da ulagatelje izvješćuju o sastavu portfelja njihovih odobrenih zajmova.

(44) Kako bi se povećala transparentnost tržišta i učinkovito iskoristili dostupni podaci o tržištu AIF-a, ESMA-i bi trebalo dopustiti da u zbirnom ili sažetom obliku objavi tržišne podatke koje ima na raspolaganju te bi stoga standard povjerljivosti trebalo ublažiti kako bi se omogućila takva uporaba podataka.

(45) Zahtjeve za subjekte iz trećih zemalja koji imaju pristup unutarnjem tržištu trebalo bi uskladiti sa standardima utvrđenima u Direktivi (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ([22]). Također bi ih trebalo uskladiti sa standardima utvrđenima u zajedničkom djelovanju država članica u pogledu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, koji su navedeni u zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe. Konkretno, AIF-i izvan EU-a, UAIF-i izvan EU-a koji djeluju u pojedinačnim državama članicama i depozitari osnovani u nekoj trećoj zemlji ne bi se trebali nalaziti u visokorizičnoj trećoj zemlji u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 ni u trećoj zemlji koja se smatra nekooperativnom u poreznim pitanjima, uz primjenu razdoblja odgode u određenim slučajevima ako je zemlja naknadno utvrđena kao visokorizična treća zemlja u skladu s tom Direktivom ili je naknadno uključena u EU-ov popis nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe. Tim zahtjevima trebala bi se također osigurati odgovarajuća i učinkovita razmjena informacija u poreznim pitanjima u skladu s međunarodnim standardima kao što su oni utvrđeni u članku 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine.

(46) Direktivom 2009/65/EZ trebalo bi osigurati da su uvjeti za društva za upravljanje UCITS-om usporedivi s onima za UAIF-e, ako nema razloga za održavanje regulatornih razlika za UCITS-e i UAIF-e. To bi se odnosilo na sustav delegiranja, regulatorni tretman skrbnika, zahtjeve za nadzorno izvješćivanje te dostupnost i primjenu alata za upravljanje likvidnošću.

(47) Kako bi se osigurala ujednačena primjena zahtjeva u pogledu sadržaja za društva za upravljanje UCITS-om, trebalo bi objasniti da bi u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad društvo za upravljanje trebalo nadležnim tijelima dostaviti informacije o ljudskim i tehničkim resursima koje upotrebljava za obavljanje svojih poslova i, prema potrebi, za nadzor osoba kojima su delegirani poslovi. Za vođenje poslovanja društva za upravljanje trebalo bi imenovati najmanje dvije fizičke osobe, u punom radnom vremenu, koje su ili zaposlene u društvu za upravljanje ili su izvršni članovi ili članovi upravljačkog tijela društva za upravljanje i koje imaju boravište, u smislu uobičajenog boravišta, u Uniji. Neovisno o tom zakonskom minimumu, moglo bi biti potrebno više resursa ovisno o veličini i složenosti društva za upravljanje i UCITS-a kojim upravlja.

(48) Kako bi se uskladili pravni okviri direktiva 2009/65/EZ i 2011/61/EU u pogledu delegiranja, trebalo bi zahtijevati da društva za upravljanje UCITS-om nadležnim tijelima opravdaju delegiranje svojih poslova i pritom navedu objektivne razloge za delegiranje.

(49) Delegiranjem se može omogućiti učinkovito upravljanje portfeljima ulaganja i nabava potrebnog stručnog znanja na određenom zemljopisnom tržištu ili u kategoriji imovine. Međutim, važno je da nadzorna tijela ažuriraju informacije o glavnim elementima postupaka delegiranja. Kako bi se izradio pouzdan pregled djelatnosti delegiranja u Uniji, društva za upravljanje trebala bi nadležnim tijelima redovito dostavljati informacije o postupcima delegiranja koji uključuju delegiranje poslova upravljanja zajedničkim portfeljem ili upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi ili poslova upravljanja rizicima. Stoga bi društva za upravljanje trebala, za svaki UCITS kojim upravljaju, dostavljati informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, popis i opis delegiranih djelatnosti, iznos i postotak imovine UCITS-a kojim se upravlja, a koji podliježe postupcima delegiranja u pogledu posla upravljanja portfeljem, opis načina na koji društvo za upravljanje nadzire, prati i kontrolira osobu kojoj su delegirani poslovi, informacije o postupcima daljnjeg delegiranja te datum početka i isteka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja. Radi jasnoće

([22]) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

trebalo bi odrediti da su podaci prikupljeni o iznosu i postotku imovine UCITS-a kojima se upravlja, a koji podliježu postupcima delegiranja u pogledu poslova upravljanja portfeljem, namijenjeni pružanju boljeg pregleda funkcioniranja delegiranja i sami po sebi nisu dokazni pokazatelj za utvrđivanje primjerenosti sadržaja odnosno upravljanja rizicima ili učinkovitosti mjera nadzora ili kontrole na razini rukovoditelja. Takve informacije trebalo bi priopćiti nadležnim tijelima kao dio režima nadzornog izvješćivanja uređenog Direktivom 2009/65/EZ.

(50) Kako bi se osigurala ujednačena primjena Direktive 2009/65/EZ, trebalo bi objasniti da se u njoj utvrđena pravila o delegiranju primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu II. toj direktivi i na popis pomoćnih usluga iz članka 6. stavka 3. te direktive.

(51) Kako bi se dodatno uskladila pravila o delegiranju koja se primjenjuju na UAIF-e i UCITS-e te postigla ujednačenija primjena direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s utvrđivanjem uvjeta za delegiranje poslova društva za upravljanje UCITS-om trećoj osobi te uvjeta pod kojima se društvo za upravljanje UCITS-om može smatrati fiktivnim subjektom i stoga se više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([23]). Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(52) Ovom bi se Direktivom trebala provesti preporuka ESRB-a od 7. prosinca 2017. kako bi se uskladili alati za upravljanje likvidnošću i kako bi ih upravitelji otvorenih fondova, uključujući UCITS-e, usklađeno primjenjivali radi učinkovitijeg odgovora na likvidnosne pritiske u vrijeme tržišnog stresa i bolje zaštite ulagatelja.

(53) Kako bi se UCITS-ima osnovanim u jednoj od država članica omogućilo da se nose s pritiscima povezanima s otkupom u stresnim tržišnim uvjetima, od njih bi se trebalo zahtijevati da s usklađenog popisa iz Priloga II.A, točaka od 2. do 8. Direktivi 2009/65/EZ odaberu i u pravila ili osnivačke akte UCITS-a uključe najmanje dva alata za upravljanje likvidnošću. Odstupajući od navedenog, UCITS koji ima odobrenje za rad kao novčani fond u skladu s Uredbom (EU) 2017/1131, trebao bi moći odlučiti odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću s tog popisa. Ti alati za upravljanje likvidnošću trebali bi biti primjereni strategiji ulaganja, profilu likvidnosti i politici isplate UCITS-a. UCITS-i bi trebali aktivirati takve alate za upravljanje likvidnošću kada je to potrebno kako bi se zaštitili interesi ulagatelja UCITS-a. Osim toga, UCITS-i bi trebali uvijek imati mogućnost privremene obustave upisa, otkupa i isplata ili aktiviranja računa za odvajanje nelikvidne imovine, u iznimnim okolnostima i kada je to opravdano uzimajući u obzir interese ulagatelja UCITS-a. Ako UCITS donese odluku o obustavi upisa, otkupa i isplata, trebao bi bez nepotrebne odgode obavijestiti nadležna tijela svoje matične države članice. Ako UCITS odluči aktivirati ili deaktivirati račune za odvajanje nelikvidne imovine, trebao bi o tome obavijestiti nadležna tijela svoje matične države članice u razumnom roku prije aktivacije ili deaktivacije tog alata za upravljanje likvidnošću. UCTIS bi nadležna tijela matične države članice trebao obavijestiti i ako aktivira ili deaktivira bilo koji drugi alat za upravljanje likvidnošću na način koji nije u uobičajenom tijeku poslovanja kako je predviđeno pravilima fonda ili osnivačkim aktima UCITS-a. Time bi se nadzornim tijelima omogućilo lakše sprječavanje mogućih prelijevanja likvidnosnih napetosti na šire tržište.

(54) Konkretno, kako bi se ojačala zaštita ulagatelja, trebalo bi navesti da upotreba isplate u naravi nije prikladna za male ulagatelje te bi se stoga trebala aktivirati samo kako bi se ispunili zahtjevi za isplatu profesionalnih ulagatelja. Istodobno bi trebalo pristupiti rješavanju rizika od nejednakog postupanja prema ulagateljima koji otkupljuju i drugim imateljima udjela.

([23]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

(55) Kako bi mogli donijeti odluku o ulaganjima u skladu sa svojom sklonošću preuzimanju rizika i potrebama za likvidnošću, ulagatelje u UCITS trebalo bi obavijestiti o uvjetima za primjenu alata za upravljanje likvidnošću.

(56) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u području upravljanja rizikom likvidnosti od strane UCITS-a i kako bi se olakšala konvergencija tržišta i nadzora, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kojima se utvrđuju značajke alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A Direktivi 2009/65/EZ, uzimajući u obzir raznolikost strategija ulaganja i temeljne imovine UCITS-a. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrta koji je izradila ESMA, a njima se ne bi trebalo ograničiti sposobnost UCITS-a da primjenjuje svaki odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću za sve kategorije imovine, jurisdikcije i tržišne uvjete. Kako bi se osigurala ujednačena razina zaštite ulagatelja u Uniji, ESMA bi trebala izraditi smjernice za odabir i kalibraciju alata za upravljanje likvidnošću od strane društava za upravljanje. U tim bi smjernicama trebalo uvažiti činjenicu da primarna odgovornost za upravljanje rizikom likvidnosti ostaje na UCITS-u.

(57) Kako bi se nadzornim tijelima pružila podrška u praćenju tržišta, prikupljanje i dijeljenje informacija putem nadzornog izvješćivanja trebalo bi poboljšati tako što bi se UCITS-u nametnule obveze nadzornog izvješćivanja. Dvostruki zahtjevi za izvješćivanje koji postoje u pravu Unije i nacionalnom pravu, posebno u uredbama (EU) br. 600/2014 i (EU) 2019/834 te u uredbama (EU) br. 1011/2012 i (EU) br. 1073/2013, mogli bi se ukinuti kako bi se poboljšala učinkovitost i smanjilo administrativno opterećenje za društva za upravljanje. Europska nadzorna tijela i ESB, uz potporu nadležnih tijela, trebali bi prema potrebi procijeniti potrebe za podacima različitih nadzornih tijela kako bi se osiguralo da su informacije o kojima treba izvješćivati u skladu s obrascem za nadzorno izvješćivanje za UCITS-e dostatne.

(58) Kako bi se smanjilo dvostruko izvješćivanje i povezano opterećenje UCITS-a u pogledu izvješćivanja te kako bi se osigurala učinkovita ponovna uporaba podataka od strane nadležnih tijela, podaci koje UCITS-i dostavljaju nadležnim tijelima trebali bi biti dostupni drugim relevantnim nadležnim tijelima, ESMA-i, drugim europskim nadzornim tijelima i ESRB-u, kad god je to potrebno za obavljanje njihovih dužnosti, kao i članovima ESSB-a, isključivo u statističke svrhe.

(59) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost obveza nadzornog izvješćivanja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe i članka 15. (EU) br. 1095/2010 trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja od strane društava za upravljanje, kao i učestalost i vremenski okvir izvješćivanja. Kad je riječ o informacijama o kojima se izvješćuje o postupcima delegiranja, regulatorni tehnički standardi trebali bi i dalje biti ograničeni na utvrđivanje odgovarajuće razine standardizacije informacija o kojima se izvješćuje. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrta koji je izradila ESMA. Regulatornim tehničkim standardima ne bi se trebali dodavati elementi koji nisu predviđeni Direktivom 2009/65/EZ.

(60) Kako bi se standardizirao postupak nadzornog izvješćivanja, Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje je izradila ESMA u vezi s formatom, standardima za podatke te metodama i postupcima za izvješćivanje od strane društava za upravljanje. Komisija bi trebala donijeti taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u obliku delegiranog akta u skladu s člankom 291. TFEU-a te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(61) Kako bi se osigurala zaštita ulagatelja, a posebno kako bi se osiguralo da u svim slučajevima postoji stabilan protok informacija između skrbnika imovine UCITS-a i depozitara, režim o depozitaru trebalo bi proširiti kako bi se CSD-i uključili u lanac skrbništva ako UCITS-u pružaju usluge skrbništva. Kako bi se izbjegao nepotreban posao, depozitari ne bi trebali provoditi ex ante dubinsku analizu ako CSD-ima namjeravaju delegirati skrbništvo.

(62) Kako bi se poboljšala nadzorna suradnja i učinkovitost, nadležna tijela države članice domaćina UCITS-a trebala bi moći nadležnom tijelu matične države članice UCITS-a uputiti obrazložen zahtjev da protiv tog UCITS-a poduzme nadzorne mjere.

(63) Kako bi se poboljšala nadzorna suradnja, ESMA bi trebala moći zahtijevati da nadležno tijelo pred njom iznese slučaj koji ima prekogranične posljedice i mogao bi utjecati na zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost. ESMA-ine analize takvih slučajeva drugim bi nadležnim tijelima omogućile bolje razumijevanje pitanja o kojima se raspravlja te doprinijele sprječavanju sličnih slučajeva u budućnosti i zaštiti integriteta tržišta UCITS-a.

(64) Neovisno o pravilima o tajnosti koja se trenutačno primjenjuju, trebalo bi poboljšati razmjene informacija između nadležnih tijela i poreznih tijela. Takve razmjene trebale bi biti u skladu s nacionalnim pravom i, ako informacije potječu iz druge države članice, trebale bi se objavljivati samo uz izričitu suglasnost nadležnog tijela koje ih je objavilo.

(65) Direktivama 2011/61/EU i 2009/65/EZ zahtijeva se da UAIF-i i društva za upravljanje UCITS-ima postupaju s pažnjom dobrog stručnjaka u najboljem interesu investicijskih fondova kojim upravljaju i njihovih ulagatelja. Države članice trebale bi stoga zahtijevati od UAIF-a i društava za upravljanje UCITS-om da postupaju pošteno i pravedno u pogledu naknada i troškova koji se zaračunavaju ulagateljima. ESMA je 2020. pripremila informativni članak o nadzoru kako bi se promicala konvergenciju u pogledu nadzora troškova AIF-a i UCITS-a te kako bi se razvio niz kriterija za potporu nadležnim tijelima u procjeni pojma neopravdanih troškova i nadzoru obveze sprečavanja naplaćivanja neopravdanih troškova ulagateljima. Svrha je tih kriterija pružiti smjernice nadležnim tijelima, uz istodobno promicanje konvergencije nadzora u kontekstu unije tržišta kapitala. Međutim, zbog nepostojanja jasne definicije neopravdanih troškova, trenutačno postoje različite tržišne i nadzorne prakse u pogledu toga što se na razini sektora i nadzornih tijela smatra opravdanim ili neopravdanim troškovima, a dokazi pokazuju da se u različitim državama članicama zaračunavaju različiti troškovi, kao i da se troškovi zaračunani malim ulagateljima razlikuju od troškova zaračunanih profesionalnim ulagateljima. Predloženim izmjenama direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ, u kontekstu strategije Unije za male ulagatelje, namjerava se riješiti to pitanje tako da se od upravitelja fondova zahtijeva da uspostave dobar postupak formiranja cijena koji bi trebao obuhvaćati utvrđivanje, analizu i preispitivanje troškova koji se izravno ili neizravno naplaćuju investicijskim fondovima ili njihovim imateljima udjela te da se uvede zahtjev za naknadu štete ulagateljima u slučaju naplate neopravdanih troškova. ESMA bi trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji u kojem se procjenjuju razina, razlozi i razlike u pogledu troškova koji se zaračunavaju malim ulagateljima, uključujući razlike koje proizlaze iz prirode dotičnih AIF-a i UCITS-a, te analizira treba li kriterije utvrđene u njezinu informativnom članku o nadzoru dopuniti u pogledu pojma neopravdanih troškova. Kako bi se nadležnim tijelima pružila potpora u nadzoru troškova a ESMA-i u analizi pitanja povezanih s troškovima, nadležna tijela trebala bi prikupiti podatke o troškovima koji će se jednokratno dostaviti ESMA-i. Tim prikupljanjem podataka povećalo bi se stručno znanje ESMA-e u području izvješćivanja o troškovima s ciljem da se Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i nadležnim tijelima pruže tehnički savjeti o prikupljanju podataka o troškovima u kontekstu strategije Unije za male ulagatelje. ESMA bi na temelju tog izvješća trebala provesti aktivnosti u skladu s člankom 29. Uredbe (EU) br. 1095/2010 kako bi pomogla u razvoju zajedničkog razumijevanja pojma neopravdanih troškova.

(66) Naziv AIF-a i UCITS-a razlikovan je element koji utječe na odluke ulagatelja i ostavlja prvi dojam o strategiji i ciljevima ulaganja fonda. Iako je naziv AIF-a i UCITS-a već dio predugovornih informacija koje se pružaju ulagateljima, korisno je naglasiti važnost naziva i posebno naglasiti da on predstavlja bitne predugovorne informacije u ključnim informacijama za ulagatelje i prospektu koje bi trebalo pružiti malim ulagateljima prije ulaganja u taj AIF i ulagateljima prije ulaganja u taj UCITS. U skladu s Direktivom (EU) 2021/2261 Europskog parlamenta i Vijeća ([24]), UCITS-i kojima se trguje s malim ulagateljima od 1. siječnja 2023. podliježu zahtjevima iz Uredbe (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([25]). Od tog datuma obveza društva za upravljanje UCITS-om ili investicijskog društva da pripremi ključne informacije za ulagatelje zamijenjena je obvezom pripreme dokumenta s ključnim informacijama u skladu s Uredbom (EU) br. 1286/2014. Osim toga, UAIF-i koji upravljaju AIF-ima kojima se trguje s malim ulagateljima također podliježu zahtjevima te Uredbe. U skladu s tim, ako se AIF-ima i UCITS-ima trguje s malim dioničarima, UAIF-i i UCITS-i dužni su u dokument s ključnim informacijama uključiti naziv fonda i osigurati da su takve informacije točne, poštene i jasne te da ne prenose obmanjujuću ili zbunjujuću poruku koja bi neprimjereno privukla ulagatelje. Stoga je ključno naglasiti da se naziv AIF-a ili UCITS-a smatra jednako važnim kao i svaki drugi predugovorni dokument te da podliježe jednakim standardima pravednosti i transparentnosti. Kako bi se osigurala visoka i ujednačena razina zaštite ulagatelja u Uniji, ESMA bi trebala izraditi smjernice za utvrđivanje situacija u kojima bi se naziv AIF-a ili UCITS-a mogao smatrati nepoštenim, nejasnim ili

([24]) Direktiva (EU) 2021/2261 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o izmjeni Direktive 2009/65/EZ u pogledu uporabe dokumenata s ključnim informacijama od strane društava za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 455, 20.12.2021., str. 15.).

([25]) Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osiguruteljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.).

obmanjujućim za ulagatelja. Sektorsko zakonodavstvo kojim se utvrđuju standardi za nazive fondova ili trgovanje fondovima ima prednost pred tim smjernicama.

(67) Pri obavljanju funkcija u skladu s direktivama 2009/65/EZ i 2011/61/EU ESMA bi trebala slijediti pristup koji se temelji na procjeni rizika.

(68) ESB je dala mišljenje 9. kolovoza 2022. ([26]),

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2011/61/EU

Direktiva 2011/61/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (ag) zamjenjuje se sljedećim:

„(ag) ‚profesionalni ulagatelj' znači ulagatelj koji se smatra profesionalnim klijentom ili s kojima se, na zahtjev, može postupati kao s profesionalnim klijentom u smislu Priloga II. Direktivi 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*);

_____

(*) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).";

(b) dodaju se sljedeće točke:

„(ap) ‚središnji depozitorij vrijednosnih papira' znači središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*);

(aq) ‚kapital AIF-a' znači ukupni uloženi kapital i neopozivi neuplaćeni dio kapitala AIF-a izračunan na temelju iznosa koji preostaje za ulaganje nakon odbitka svih naknada, troškova i izdataka koje izravno ili neizravno snose ulagatelji;

(ar) ‚odobrenje zajma' ili ‚odobravanje zajma' znači dodjela zajma:

i. izravno od strane AIF-a kao izvornog zajmodavca; ili

ii. neizravno putem treće osobe ili subjekta posebne namjene koji odobrava zajam za AIF ili u ime AIF-a, ili za UAIF ili u njegovo ime u vezi s AIF-om, ako je UAIF ili AIF uključen u strukturiranje zajma ili u definiranje ili prethodno dogovaranje njegovih obilježja prije stjecanja izloženosti zajmu;

(as) ‚dioničarski zajam' znači zajam koji AIF dodjeljuje društvu u kojem drži izravno ili neizravno najmanje 5 % kapitala ili glasačkih prava i koji se ne može prodati trećim osobama neovisno o instrumentima kapitala koje AIF drži u istom društvu;

(at) ‚AIF koji odobrava zajmove' znači AIF:

i. čija je strategija ulaganja uglavnom odobravanje zajmova; ili

ii. čiji odobreni zajmovi imaju zamišljenu vrijednost koja predstavlja najmanje 50 % njihove neto vrijednosti imovine;

([26]) SL C 379, 3.10.2022., str. 1.

(au) ‚AIF koji primjenjuje financijsku polugu' znači AIF čije izloženosti povećava UAIF koji njime upravlja, bilo pozajmljivanjem gotovine ili vrijednosnih papira, financijskom polugom ugrađenom u pozicije izvedenica ili na bilo koji drugi način.

_____

(*) Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).";

2. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točki (b) dodaje se sljedeća točka:

„iv. bilo koju drugu funkciju ili djelatnost koju UAIF već obavlja u vezi s AIF-om kojim upravlja u skladu s ovim člankom ili u vezi s uslugama koje pruža u skladu s ovim stavkom, pod uvjetom da se svakim mogućim sukobom interesa prouzročenim obavljanjem te funkcije ili djelatnosti drugim osobama upravlja na odgovarajući način.";

(b) u stavku 4. dodaju se sljedeće točke:

„(c) upravljanje referentnim vrijednostima u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011;

(d) djelatnosti servisiranja kredita u skladu s Direktivom (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

_____

(*) Direktiva (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (SL L 438, 8.12.2021., str. 1.)".

(c) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) briše se;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(e) upravljanja referentnim vrijednostima u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011 koje se upotrebljavaju u AIF-ovima kojima upravljaju.";

(d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članak 15., članak 16. osim stavka 5. prvog podstavka te članci 23., 24. i 25. Direktive 2014/65/EU primjenjuju se ako usluge iz stavka 4. točaka (a) i (b) ovog članka, koje se odnose na jedan ili više instrumenata navedenih u Prilogu I. odjeljku C Direktivi 2014/65/EU, pružaju UAIF-i.";

3. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju da UAIF koji podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za rad dostavlja sljedeće informacije o UAIF-u nadležnom tijelu svoje matične države članice:

(a) informacije o osobama koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a, posebno u vezi s poslovima iz Priloga I., uključujući:

i. opis funkcije, titule i razine nadređenosti tih osoba;

ii. opis linija izvješćivanja i odgovornosti tih osoba u UAIF-u i izvan njega;

iii. pregled količine vremena koje svaka od tih osoba posvećuje svakom zaduženju;

iv. opis ljudskih i tehničkih resursa koji podupiru djelatnosti tih osoba;

(aa) tvrtka i relevantnu identifikacijsku oznaku UAIF-a;

(b) informacije o identitetu dioničara ili članova UAIF-a, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba koje imaju kvalificirane udjele te o iznosima tih udjela;

(c) poslovni plan u kojem se navodi organizacijska struktura UAIF-a, uključujući informacije o tome kako UAIF namjerava ispuniti svoje obveze iz poglavlja II., III., IV. i, prema potrebi, iz poglavlja od V. do VIII. ove Direktive i svoje obveze iz članka 3. stavka 1., članka 6. stavka 1. točke (a) i članka 13. Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća (*) te detaljan opis odgovarajućih ljudskih i tehničkih resursa kojima će se UAIF u tu svrhu koristiti;

(d) informacije o politikama i praksama nagrađivanja UAIF-a u skladu s člankom 13.;

(e) informacije o postupcima delegiranja i daljnjeg delegiranja poslova trećim osobama u skladu s člankom 20., koje obuhvaćaju barem sljedeće:

i. za svaku osobu kojoj su delegirani poslovi:

— njezinu tvrtku i relevantnu identifikacijsku oznaku,

— jurisdikciju u kojoj ima poslovni nastan, i

— prema potrebi, njezino nadzorno tijelo;

ii. detaljan opis ljudskih i tehničkih resursa kojima se UAIF koristi za:

— obavljanje svakodnevnih poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima u okviru UAIF-a i

— praćenje delegirane djelatnosti;

iii. za svaki AIF kojim UAIF upravlja ili namjerava upravljati:

— kratak opis delegiranog posla upravljanja portfeljem, uključujući i je li takvo delegiranje djelomično ili potpuno delegiranje, i

— kratak opis delegiranog posla upravljanja rizicima, uključujući i to je li takvo delegiranje djelomično ili potpuno delegiranje;

iv. opis periodičnih mjera dubinske analize koje UAIF treba provoditi radi praćenja delegirane djelatnosti.

_____

(*) Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).";

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nadležna tijela tromjesečno obavješćuju ESMA-u o izdanim ili oduzetim odobrenjima za rad u skladu s ovim poglavljem i o svim promjenama popisa AIF-a kojima ovlašteni UAIF-i upravljaju ili trguju u Uniji.

ESMA vodi središnji javni registar u kojem je naveden svaki UAIF koji je dobio odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom, nadležna tijela svakog takvog UAIF-a i popis AIF-a kojima takav UAIF upravlja ili trguje u Uniji. Registar je javno dostupan u elektroničkom obliku.";

(c) stavci 6. i 7. brišu se;

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„8. Do 16. travnja 2029. ESMA Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji dostavlja izvješće u kojem se analiziraju tržišne prakse u pogledu delegiranja i usklađenosti sa stavcima od 1. do 5. ovog članka i s člankom 20., na temelju, među ostalim, podataka dostavljenih nadležnim tijelima u skladu s člankom 24. stavkom 2. točkom (d) te na temelju izvršavanja ESMA-inih ovlasti nadzorne konvergencije. U tom se izvješću također analizira usklađenost sa zahtjevima u pogledu sadržaja iz ove Direktive.";

4. u članku 8. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a imaju dovoljno dobar ugled i dostatno iskustvo s obzirom na strategije ulaganja koje slijedi AIF kojim upravlja UAIF, imena tih osoba i svake osobe koja ih nasljeđuje na toj funkciji bez odgode se priopćavaju nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a, a o poslovanju UAIF-a odlučuju barem dvije fizičke osobe koje ispunjavaju takve uvjete a koje taj UAIF zapošljava u punom radnom vremenu ili su izvršni članovi odnosno članovi upravljačkog tijela tog UAIF-a te koje su se obvezale u punom radnom vremenu voditi poslovanje tog UAIF-a i koji imaju prebivalište u Uniji;";

5. u članku 12. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Za potrebe stavka 1. prvog podstavka točke (f) ESMA do 16. listopada 2025. podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji u kojem ocjenjuje troškove koje UAIF-i zaračunavaju ulagateljima AIF-ova kojima upravljaju i objašnjava razloge za razinu tih troškova i za sve razlike među njima, uključujući razlike koje proizlaze iz prirode predmetnih AIF-ova. Unutar te ocjene ESMA u okviru članka 29. Uredbe (EU) br. 1095/2010 analizira primjerenost i učinkovitost kriterija utvrđenih u konvergencijskim alatima ESMA-e za nadzor troškova.

Za potrebe tog izvješća i u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1095/2010, nadležna tijela jednokratno dostavljaju ESMA-i podatke o troškovima, uključujući sve naknade, troškove i izdatke koje izravno ili neizravno snose ulagatelji ili UAIF u vezi s poslovanjem AIF-a i koji će biti izravno ili neizravno raspodijeljeni AIF-u. Nadležna tijela te podatke stavljaju na raspolaganje ESMA-i u okviru svojih ovlasti, što uključuje ovlast da od UAIF-ova zahtijevaju da dostave informacije kako je utvrđeno u članku 46. stavku 2. ove Direktive.";

6. u članku 14. umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ako UAIF upravlja ili namjerava upravljati AIF-om na inicijativu treće osobe, uključujući slučajeve kada taj AIF upotrebljava ime treće osobe koja pokreće postupak ili kada UAIF imenuje treću stranu koja pokreće postupak kao osobu kojoj su delegirani poslovi na temelju članka 20., UAIF, uzimajući u obzir eventualne sukobe interesa, nadležnim tijelima svoje matične države članice podnosi detaljna objašnjenja i dokaze o svojoj usklađenosti sa stavkom 1. i 2. ovog članka. UAIF posebno utvrđuje razumne korake koje je poduzeo kako bi spriječio sukobe interesa koji proizlaze iz odnosa s trećom osobom ili, ako se ti sukobi interesa ne mogu spriječiti, kako utvrđuje, upravlja, prati i, prema potrebi, objavljuje te sukobe interesa kako bi spriječio da oni negativno utječu na interese AIF-a i njegovih ulagatelja.";

7. članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. dodaje se sljedeća točka:

„(d) za djelatnosti povezane s odobravanjem zajmova provode učinkovite politike, postupke i procese za dodjelu zajmova.";

ii. dodaju se sljedeći podstavci:

„Za potrebe prvog podstavka točke (d), ako UAIF-i upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove, uključujući kada su ti AIF-i izloženi zajmovima preko trećih osoba, provode i učinkovite politike, postupke i procese za procjenu kreditnog rizika te za upravljanje kreditnim portfeljem i njegovo praćenje, te politike, postupke i procese ažuriraju, održavaju ih učinkovitima te ih redovito, a najmanje jednom godišnje, preispituju.

Ne dovodeći u pitanje članak 12. stavak 1. točku (b), zahtjevi utvrđeni u prvom podstavku točke (d) i u drugom podstavku ovog stavka ne primjenjuju se na odobravanje dioničarskih zajmova ako zamišljena vrijednost takvih zajmova ukupno ne premašuje 150 % kapitala AIF-a.";

(b) umeću se sljedeći stavci:

„4.a UAIF osigurava da, ako AIF kojim upravlja odobrava zajmove, zamišljena vrijednost zajmova koje je jednom zajmoprimcu odobrio AIF ne premašuje ukupno 20 % kapitala AIF-a ako je zajmoprimac jedan od sljedećeg:

(a) financijsko društvo kako je definirano u članku 13. točki 25. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1])*;

(b) AIF, ili

(c) UCITS.

Ograničenjem utvrđenim u prvom podstavku ovog stavka ne dovode se u pitanje pragovi, ograničenja i uvjeti utvrđeni u uredbama (EU) br. 345/2013 ([2])*, (EU) br. 346/2013 ([3])* i (EU) 2015/760 ([4])* Europskog parlamenta i Vijeća.

4.b UAIF osigurava da financijska poluga AIF-a koji odobrava zajam kojim upravlja ne iznosi više od:

(a) 175 %, ako je taj AIF otvoren;

(b) 300 % ako je taj AIF zatvoren.

Financijska poluga AIF-a koji odobrava zajam izražava se kao omjer između izloženosti tog AIF-a, izračunanog u skladu s metodom preuzetih obveza kako je definirana delegiranim aktima donesenima na temelju članka 4. stavka 3., i njegove neto vrijednosti imovine.

Sporazumi o pozajmljivanju koji su u potpunosti pokriveni ugovornim kapitalnim obvezama ulagatelja AIF-a koji odobrava zajam ne smatraju se izloženima za potrebe izračuna omjera iz drugog podstavka.

U slučaju da AIF koji odobrava zajam krši zahtjeve utvrđene u ovom stavku i ako je kršenje izvan kontrole UAIF-a koji njime upravlja, UAIF u odgovarajućem roku poduzima mjere kako bi ispravio tu poziciju, uzimajući u obzir interese ulagatelja u AIF koji odobrava zajam.

Ne dovodeći u pitanje ovlasti nadležnih tijela iz članka 25. stavka 3., zahtjevi utvrđeni u prvom podstavku ovog stavka ne primjenjuju se na AIF koji odobrava zajmove, a čije se djelatnosti kreditiranja sastoje isključivo od odobravanja dioničarskih zajmova, pod uvjetom da zamišljena vrijednost tih zajmova ne premašuje ukupno 150 % kapitala AIF-a.

4c. Ograničenje ulaganja od 20 % utvrđeno u stavku 4.a:

(a) primjenjuje se do datuma utvrđenog u pravilima, osnivačkom aktu ili prospektu AIF-a, koji mora biti najkasnije 24 mjeseca od datuma prvog upisa udjela ili dionica AIF-a;

(b) prestaje se primjenjivati kad UAIF počne prodavati imovinu AIF-a kako bi otkupio udjele ili dionice u okviru likvidacije AIF-a; i

(c) privremeno se obustavlja ako se kapital AIF-a poveća ili smanji.

Obustava iz prvog podstavka točke (c) vremenski je ograničena na razdoblje koje je nužno potrebno, uzimajući u obzir interese ulagatelja u AIF, te u svakom slučaju ne traje dulje od 12 mjeseci.

4d. U datumu primjene iz stavka 4.c prvog podstavka točke (a) uzimaju se u obzir posebnosti i obilježja imovine koju AIF treba uložiti. U iznimnim okolnostima nadležna tijela UAIF-a mogu nakon primitka propisno obrazloženog plana ulaganja odobriti produženje tog vremenskog ograničenja, ali ne na duže od 12 dodatnih mjeseci.

4e. UAIF osigurava da AIF kojim upravlja ne dodjeljuje zajmove sljedećim subjektima:

(a) UAIF-u ili osoblju tog UAIF-a;

(b) depozitaru AIF-a ili subjektima kojima je depozitar delegirao poslove u vezi s AIF-om u skladu s člankom 21.;

(c) subjektu kojem je UAIF delegirao poslove u skladu s člankom 20. ili osoblju tog subjekta;

(d) subjektu unutar iste grupe, kako je definirana u članku 2. točki 11. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([5])*, te UAIF-u, osim ako je taj subjekt financijsko društvo koje isključivo financira zajmoprimce koji nisu navedeni u točkama (a), (b) i (c) ovog stavka.

4.f Ako AIF odobrava zajmove, primici od zajmova, umanjeni za sve dopuštene naknade za njihovo upravljanje, u cijelosti se pripisuju tom AIF-u. Svi troškovi i rashodi povezani s upravljanjem zajmovima objavljuju se u skladu s člankom 23.

4.g Ne dovodeći u pitanje druge instrumente prava Unije, država članica može AIF-ovima koji odobravaju zajmove zabraniti dodjelu zajmova potrošačima kako su definirani u članku 3. točki (a) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([6])* na svojem državnom području i može AIF-ovima zabraniti da na njezinom državnom području servisiraju kredite dodijeljene takvim potrošačima. Takva zabrana ne utječe na trgovanje u Uniji AIF-ima koji dodjeljuju zajmove potrošačima ili servisiraju kredite dodijeljene potrošačima.

4.h Države članice zabranjuju UAIF-ima da upravljaju AIF-ima koji se bave odobravanjem zajmova ako je cjelokupna strategija ili dio strategije ulaganja tih AIF-ova odobravanje zajmova isključivo u svrhu prijenosa tih zajmova ili izloženosti trećim osobama.

4i. UAIF osigurava da AIF kojim upravlja zadržava 5 % zamišljene vrijednosti svakog zajma kojeg je AIF odobrio i zatim prenio na treće osobe. Taj postotak svakog zajma zadržava se:

(a) do dospijeća, za zajmove s dospijećem do osam godina ili za zajmove dodijeljene potrošačima bez obzira na njihovo dospijeće; i

(b) za razdoblje od najmanje osam godina za ostale zajmove.

Odstupajući od prvog podstavka, u njemu navedeni zahtjev ne primjenjuje se ako:

(a) UAIF počne prodavati imovinu AIF-a kako bi otkupio udjele ili dionice u okviru likvidacije AIF-a;

(b) je prodaja zajma potrebna radi usklađivanja s mjerama ograničavanja usvojenima na temelju članka 215. UFEU-a ili sa zahtjevima za proizvode;

(c) je prodaja zajma potrebna kako bi se UAIF-u omogućila provedba strategije ulaganja AIF-a kojim upravlja u najboljem interesu ulagatelja AIF-a; ili

(d) je prodaja zajma posljedica pogoršanja rizika povezanog sa zajmom, kojeg je UAIF utvrdio u okviru svojeg postupka dubinske analize i upravljanja rizicima iz članka 15. stavka 3., a kupac je pri kupovini zajma obaviješten o tom pogoršanju.

Na zahtjev nadležnih tijela svoje matične države članice, UAIF dokazuje da ispunjava uvjete za primjenu relevantnog odstupanja utvrđenog u drugom podstavku.

_____

([1])* Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

([2])* Uredba (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.).

([3])* Uredba (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.).

([4])* Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja (SL L 123, 19.5.2015., str. 98.).

([5])* Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

([6])* Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.).”;

8. u članku 16. umeću se sljedeći stavci:

„2.a UAIF osigurava da je AIF koji odobrava zajmove, a kojim upravlja zatvoren.

Odstupajući od prvog podstavka, AIF koji odobrava zajmove može biti otvoren pod uvjetom da UAIF koji njime upravlja može dokazati nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a da je sustav upravljanja rizikom likvidnosti AIF-a usklađen s AIF-ovom strategijom ulaganja i politikom isplate.

Uvjetom iz prvog podstavka ovog stavka ne dovode se u pitanje pragovi, ograničenja i uvjeti utvrđeni u uredbama (EU) br. 345/2013, (EU) br. 346/2013 i (EU) 2015/760.

2.b Kako bi se osigurala njegova usklađenost sa stavcima 1. i 2. ovog članka, UAIF koji upravlja otvorenim AIF-om odabire barem dva odgovarajuća alata za upravljanje likvidnošću među onima iz Priloga V. točaka od 2. do 8., nakon procjene primjerenosti tih alata u odnosu na odabranu strategiju ulaganja, profil likvidnosti i politiku isplate AIF-a. UAIF uključuje te alate u pravila ili osnivačke akte AIF-a za moguću upotrebu u interesu ulagatelja AIF-a. Taj odabir ne smije uključivati samo alate iz Priloga V. točaka 5. i 6.

Odstupajući od prvog podstavka, UAIF može odlučiti odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću među onima iz Priloga V. točaka od 2. do 8. za AIF kojim upravlja ako taj AIF ima odobrenje za rad kao novčani fond u skladu s Uredbom (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

UAIF provodi detaljne politike i postupke za aktivaciju i deaktivaciju svakog odabranog instrumenta za upravljanje likvidnošću te operativne i administrativne mjere za primjenu takvog alata. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a obavješćuju se o odabiru iz prvog i drugog podstavka te o detaljnim politikama i postupcima za aktivaciju i deaktivaciju.

Isplata u naravi iz Priloga V. točke 8. aktivira se samo kako bi se ispunili zahtjevi za isplatu profesionalnih ulagatelja te ako isplata u naravi odgovara razmjernom udjelu imovine koju drži AIF.

Odstupajući od četvrtog podstavka ovoga stavka, isplata u naravi ne mora odgovarati razmjernom udjelu imovine koju drži AIF ako tim AIF-om trguju isključivo profesionalni ulagatelji ili ako je cilj politike ulaganja tog AIF-a replicirati sastav određenog dioničkog indeksa ili indeksa dužničkih vrijednosnih papira te ako je taj AIF fond čijim se udjelima trguje na burzi kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 46. Direktive 2014/65/EU.

2.c UAIF koji upravlja otvorenim AIF-om može, u interesu ulagatelja AIF-a, privremeno obustaviti upis, otkup i isplatu udjela ili dionica AIF-a kako je navedeno u Prilogu V. točki 1. ili, ako su ti alati uključeni u pravila ili osnivačke akte AIF-a, aktivirati ili deaktivirati druge alate za upravljanje likvidnošću odabrane iz Priloga V. točaka od 2. do 8. u skladu sa stavkom 2.b ovog članka. UAIF također može, u interesu ulagatelja u AIF, aktivirati račun za odvajanje nelikvidne imovine kako je navedeno u Prilogu V. točki 9.

UAIF se koristi obustavom upisa, otkupa i isplata ili računom za odvajanje nelikvidne imovine iz prvog podstavka samo u iznimnim slučajevima u kojima to okolnosti zahtijevaju i kada je to opravdano s obzirom na interese ulagatelja u AIF.

2.d UAIF bez odgode obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o sljedećem:

(a) ako UAIF aktivira ili deaktivira alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točke 1.;

(b) ako UAIF aktivira ili deaktivira bilo koji od alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točaka od 2. do 8. na način koji nije u uobičajenom tijeku poslovanja kako je predviđeno pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a.

UAIF u razumnom roku prije aktivacije ili deaktivacije alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točke 9. obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o takvoj aktivaciji ili deaktivaciji.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a bez odgode obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) osnovan Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (**) o svim obavijestima primljenima u skladu s ovim stavkom. ESMA je ovlaštena razmjenjivati s nadležnim tijelima informacije primljene na temelju ovog stavka.

2.e Države članice osiguravaju da su barem alati za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. dostupni UAIF-ima koji upravljaju otvorenim AIF-ima.

2.f ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se odredili zahtjevi s kojima se AIF-i koji odobravaju zajmove moraju uskladiti kako bi zadržali otvorenu strukturu. Ti zahtjevi uključuju dobar sustav upravljanja likvidnošću, dostupnost likvidne imovine i testiranje otpornosti na stres, kao i odgovarajuću politiku isplate, uzimajući u obzir profil likvidnosti AIF-ova koji odobravaju zajmove. Tim se zahtjevima uzimaju u obzir i odnosne izloženosti po zajmovima, prosječno vrijeme otplate zajmova te ukupna granularnost i sastav portfelja AIF-ova koji odobravaju zajmove.

2 g. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju obilježja alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga V.

Pri izradi tih nacrta regulatornih tehničkih standarda ESMA uzima u obzir raznolikost strategija ulaganja i temeljne imovine AIF-ova. Ti standardi ne ograničavaju sposobnost UAIF-ova da primjenjuju svaki odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću za sve kategorije imovine, jurisdikcije i tržišne uvjete.

2h. Do 16. travnja 2025. ESMA izrađuje smjernice za odabir i kalibraciju alata za upravljanje likvidnošću koje će UAIF-i upotrebljavati za upravljanje rizikom likvidnosti te za ublažavanje rizika za financijsku stabilnost. U tim bi smjernicama trebalo uvažiti činjenicu da primarna odgovornost za upravljanje rizikom likvidnosti ostaje na UAIF-ima. U njima se navode okolnosti u kojima se mogu aktivirati računi za odvajanje nelikvidne imovine, kako je navedeno u točki 9. Priloga V. Oni omogućuju dovoljno vremena za prilagodbu prije nego što se počnu primjenjivati, posebno za postojeće AIF-e.

2.i ESMA do 16. travnja 2025. Komisiji podnosi nacrt regulatornih tehničkih standarda iz stavaka 2.f i 2.g ovoga članka.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda navedenih u stavcima 2.f i 2.g u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

_____

(*) Uredba (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o novčanim fondovima (SL L 169, 30.6.2017., str. 8.).

(**) Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).";

9. članak 20. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„UAIF-i koji namjeravaju delegirati svoje poslove trećim osobama da u njihovo ime obavljaju jedan posao ili više njih navedenih u Prilogu I. ili usluge navedene u članku 6. stavku 4., o tome obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice prije nego što postupci delegiranja stupe na snagu. Moraju se ispuniti sljedeći uvjeti:";

ii. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) UAIF mora biti sposoban dokazati da je osoba kojoj su delegirani poslovi osposobljena i u mogućnosti obavljati poslove i pružati usluge o kojima je riječ, da je odabrana uz dužnu pažnju i da je UAIF u mogućnosti u svakom trenutku učinkovito pratiti delegiranu djelatnost, u svakom trenutku dati daljnje upute osobi kojoj su delegirani poslovi i povući delegiranje s trenutačnim učinkom kad je to u interesu ulagatelja.";

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Na obvezu UAIF-a prema njegovim klijentima, AIF-u i njegovim ulagateljima ne smije utjecati činjenica da je UAIF delegirao poslove ili usluge trećoj osobi ili bilo koje daljnje delegiranje. UAIF ne smije delegirati poslove ili usluge u mjeri da se, u osnovi, više ne može smatrati upraviteljem AIF-a ili pružateljem usluga iz članka 6. stavka 4. i u mjeri u kojoj on postaje fiktivni subjekt.

3.a UAIF osigurava da su obavljanje poslova navedenih u Prilogu I. i pružanje usluga navedenih u članku 6. stavku 4. u skladu s ovom Direktivom. Ta se obveza primjenjuje neovisno o regulatornom statusu ili lokaciji bilo koje osobe kojoj su delegirani poslovi ili osobe kojoj su dalje delegirani poslovi.";

(c) u stavku 4. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Treća osoba može dalje delegirati sve poslove ili pružanje usluga koji su joj delegirani ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:";

(d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Kada osoba kojoj su dalje delegirani poslovi ili pružanje usluga nadalje delegira neki od delegiranih joj poslova, uvjeti navedeni u stavku 4. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

6.a Odstupajući od stavaka od 1. do 6. ovoga članka, ako posao trgovanja iz Priloga I. točke 2.b obavlja jedan distributer ili više njih koji djeluju u svoje ime i koji trguju AIF-om u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili putem investicijskih proizvoda koji se temelje na osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća (*), takav se posao ne smatra delegiranjem koje podliježe zahtjevima iz stavaka od 1. do 6. ovoga članka bez obzira na bilo koji ugovor o distribuciji između UAIF-a i distributera.

_____

(*) Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.).";

10. članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Odstupajući od stavka 5. točke (a), matična država članica AIF-a u EU može svojim nadležnim tijelima dopustiti da institucija iz stavka 3. prvog podstavka točke (a) osnovana u drugoj državi članici bude imenovana depozitarom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) nadležna tijela primila su obrazloženi zahtjev UAIF-a za dopuštenjem imenovanja depozitara osnovanog u drugoj državi članici i taj zahtjev dokazuje nedostatak usluga depozitara u matičnoj državi članici AIF-a koje mogu učinkovito zadovoljiti potrebe AIF-a uzimajući u obzir njegovu strategiju ulaganja; i

(b) ukupni iznos imovine koji je na nacionalnom tržištu depozitara matične države članice AIF-a povjeren na pohranu, kako je navedeno u stavku 8. ovog članka, u ime AIF-ova u EU koji imaju odobrenje za rad ili su registrirani u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (k) podtočkom i. i kojima upravlja UAIF u EU-u, ne prelazi 50 milijardi EUR ili jednaki iznos u bilo kojoj drugoj valuti.

Imovina koju su pohranili depozitari koji djeluju u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (a) i vlastita imovina depozitara ne uzimaju se u obzir za potrebe utvrđivanja je li ispunjen uvjet utvrđen u prvom podstavku točki (b) ovog stavka.

Neovisno o tome jesu li ispunjeni uvjeti iz prvog i drugog podstavka, nadležna tijela dopuštaju imenovanje depozitara osnovanog u drugoj državi članici tek nakon provedbe pojedinačne procjene nedostatka relevantnih usluga depozitara u matičnoj državi članici AIF-a, uzimajući u obzir strategiju ulaganja AIF-a.

Ako nadležna tijela dopuste imenovanje depozitara osnovanog u drugoj državi članici, o tome obavješćuju ESMA-u.

Ovim stavkom ne dovodi se u pitanje primjena drugih stavaka ovog članka, uz iznimku stavka 5. točke (a).”;

(b) stavak 6. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je depozitar osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća (*);

(d) države članice u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a ako su one različite, i matična država članica UAIF-a, potpisale su sporazum s trećom zemljom u kojoj je depozitar osnovan, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”;

ii. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od uvodnog dijela prvog podstavka, uvjeti iz točaka (c) i (d) tog podstavka primjenjuju se u trenutku imenovanja depozitara. Ako se treća zemlja u kojoj je depozitar osnovan utvrdi kao visokorizična treća zemlja na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849, kako je navedeno u prvom podstavku točki (c), ili je nakon imenovanja depozitara uključena u Prilog I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, kako je navedeno u prvom podstavku točki (d), u odgovarajućem roku imenuje se novi depozitar, uzimajući u obzir interese ulagatelja. To razdoblje nije dulje od dvije godine.”;

(c) stavak 11. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) depozitar je postupio pažnjom dobrog stručnjaka pri odabiru i imenovanju treće osobe kojoj namjerava delegirati dio svojih poslova, osim ako je ta treća osoba središnji depozitorij vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja kako je definiran u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 29. stavka 3. i članka 48. stavka 10. Uredbe (EU) br. 909/2014, te nastavlja postupati pažnjom dobrog stručnjaka pri povremenim preispitivanjima i stalnom praćenju treće osobe kojoj je delegirao dio svojih poslova, kao i postupaka trećih osoba u vezi s predmetima koji su joj delegirani;”;

ii. peti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe ovog članka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 29. stavka 3. i članka 48. stavka 10. Uredbe (EU) br. 909/2014 ne smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara. Za potrebe ovog članka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja, kako je definiran u delegiranom aktu, smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara.”;

(d) stavak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„16. Depozitar svojim nadležnim tijelima, nadležnim tijelima AIF-a i nadležnim tijelima UAIF-a na zahtjev stavlja na raspolaganje sve informacije koje je dobio tijekom obavljanja svojih dužnosti.

Ako se nadležna tijela AIF-a ili UAIF-a razlikuju od nadležnih tijela depozitara:

(a) nadležna tijela depozitara bez odgode razmjenjuju s nadležnim tijelima AIF-a i UAIF-a sve informacije relevantne za izvršavanje nadzornih ovlasti tih tijela; i

(b) nadležna tijela AIF-a ili UAIF-a bez odgode razmjenjuju s nadležnim tijelima depozitara sve informacije koje su relevantne za izvršavanje nadzornih ovlasti tih tijela.”;

(e) u stavku 17. točka (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. uvjete pod kojima depozitar može obavljati svoje dužnosti skrbništva nad financijskim instrumentima koji su evidentirani u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira; i”;

11. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ime AIF-a, opis strategije i ciljeva ulaganja AIF-a, informacije o tome gdje je osnovan svaki glavni AIF i gdje su osnovani temeljni fondovi, ako je AIF fond fondova, opis vrsta imovine u koju AIF može ulagati, tehnika koje može koristiti, kao i svih povezanih rizika, svih važećih ograničenja ulaganja, okolnosti u kojima AIF može koristiti financijsku polugu, vrsta i izvora dopuštene financijske poluge i povezanih rizika i svih ograničenja u vezi s korištenjem financijske poluge te svih postupaka u vezi ponovnog korištenja kolaterala i imovine te maksimalne razine financijske poluge koju UAIF-ima pravo koristiti u ime AIF-a”;

ii. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) opis upravljanja rizikom likvidnosti AIF-a, uključujući prava isplate u uobičajenim i u iznimnim okolnostima, te postojećih aranžmana isplate ugovorenih s ulagateljima, kao i mogućnosti i uvjeta za primjenu alata za upravljanje likvidnošću odabranih u skladu s člankom 16. stavkom 2.b.”;

iii. umeće se sljedeća podtočka:

„(ia) popis naknada, pristojbi i izdataka koje snosi UAIF u vezi s poslovanjem AIF-a i koji se izravno ili neizravno trebaju raspodijeliti AIF-u;”

(b) u stavku 4. dodaju se sljedeće točke:

„(d) sastav portfelja odobrenih zajmova;

(e) jednom godišnje, sve naknade, troškove i izdatke koje su izravno ili neizravno snosili ulagači;

(f) jednom godišnje, svako matično društvo, društvo kći ili subjekt posebne namjene korišten u vezi s ulaganjima AIF-a od strane ili u ime UAIF-a.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„7. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena pravila koja se odnose na naziv AIF-a, ESMA do 16. travnja 2026. izrađuje smjernice kojima se utvrđuju okolnosti u kojima je ime AIF-a nepošteno, nejasno ili obmanjujuće. Tim se smjernicama uzima u obzir relevantno sektorsko zakonodavstvo. Sektorsko zakonodavstvo kojim se utvrđuju standardi za nazive fondova ili trgovanje fondovima ima prednost pred tim smjernicama.”;

12. članak 24. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. UAIF redovito izvješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o tržištima i instrumentima kojima trguje u ime AIF-a kojima upravlja.

UAIF, s obzirom na svaki AIF kojim upravlja, dostavlja informacije o instrumentima kojima trguje, o tržištima čiji je član ili na kojima aktivno trguje te o izloženostima i imovini svakog AIF-a. Te informacije obuhvaćaju identifikatore potrebne za povezivanje dostavljenih podataka o imovini, AIF-ima i UAIF-ovima s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) trenutačni profil rizičnosti AIF-a, uključujući tržišni rizik, rizik likvidnosti, rizik druge ugovorne strane, ostale rizike, uključujući operativni rizik, i ukupni iznos financijske poluge AIF-a;

(d) informacije o postupcima delegiranja koji se odnose na poslove upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima kako slijedi:

i. informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, uz navođenje njihova imena i prebivališta ili registriranog sjedišta ili podružnice, imaju li bilo kakve bliske veze s UAIF-om, jesu li ovlašteni ili regulirani subjekti za potrebe upravljanja imovinom, njihova nadzorna tijela, prema potrebi, te uključujući identifikacijske oznake osoba kojima su delegirani poslovi koje su potrebne za povezivanje informacija dostavljenih drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka;

ii. broj ljudskih resursa u ekvivalentu punog radnog vremena koje UAIF zapošljava radi obavljanja svakodnevnih poslova upravljanja portfeljem ili rizicima u okviru tog UAIF-a;

iii. popis i opis delegiranih djelatnosti koje se odnose na poslove upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;

iv. ako su poslovi upravljanja portfeljem delegirani, iznos i postotak imovine AIF-a koja podliježe postupcima delegiranja koji se odnose na poslove upravljanja portfeljem;

v. broj ljudskih resursa u ekvivalentu punog radnog vremena koje UAIF zapošljava kako bi pratili postupke delegiranja;

vi. broj i datume periodičnih provjera dubinske analize koje provodi UAIF radi praćenja delegirane djelatnosti, popis utvrđenih problema i, prema potrebi, mjera donesenih za rješavanje tih pitanja te datum do kojeg te mjere treba provesti;

vii. ako postoje postupci daljnjeg delegiranja, informacije koje se zahtijevaju u točkama i., iii. i iv. u pogledu osoba s daljnje delegiranim ovlastima i daljnje delegiranih djelatnosti povezanih s poslovima upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;

viii. datume početka i završetka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja.”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(f) popis država članica u kojima UAIF ili distributer koji djeluje u ime tog UAIF-a stvarno trguje udjelima ili dionicama AIF-a.”;

(c) u stavku 5. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U iznimnim okolnostima i kad je to potrebno za osiguranje stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava ili za promicanje dugoročnog održivog razvoja, ESMA može, nakon savjetovanja s ESRB-om, zahtijevati od nadležnih tijela matične države članice UAIF-a da uvedu dodatne zahtjeve za izvješćivanjem.”;

(d) umeću se sljedeći stavci:

„5.a ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju:

(a) pojedinosti o informacijama o kojima se izvješćuje u skladu sa stavkom 1. i stavkom 2. točkama (a), (b), (c), (e) i (f);

(b) odgovarajuća razina standardizacije informacija o kojima se izvješćuje u skladu sa stavkom 2. točkom (d);

(c) učestalost izvješćivanja i vrijeme izvješćivanja.

Pri izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka točke (b) ESMA ne uvodi dodatne obveze izvješćivanja uz one utvrđene u stavku 2. točki (d).

Pri izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka točaka (a) i (b) ESMA uzima u obzir druge zahtjeve za izvješćivanje kojima podliježu UAIF-i, međunarodne promjene i standarde te nalaze izvješća izdanog u skladu s člankom 69.-a stavkom 2.

ESMA podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda Komisiji do 16. travnja 2027.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

5b. ESMA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se utvrđuju:

(a) format i standardi za podatke za izvješća iz stavaka 1. i 2.;

(b) identifikatori koji su potrebni kako bi se podaci o imovini, UAIF-ovima i AIF-ima u izvješćima iz stavaka 1. i 2. povezali s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka;

(c) metode i postupci podnošenja izvješća iz stavaka 1. i 2. ovog članka, uključujući metode i postupke za poboljšanje standardizacije podataka te učinkovite razmjene i uporabe podataka o kojima relevantna nadležna tijela, kako na razini Unije tako i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvještavanje, uzimajući u obzir nalaze izvješća koje se objavljuje u skladu s člankom 69.-a stavkom 2.;

(d) predložak, uključujući minimalne dodatne zahtjeve za izvješćivanje, koji UAIF-i koriste u iznimnim okolnostima, kako je navedeno u stavku 5. drugom podstavku.

ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 16. travnja 2027.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.";

(e) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 56. i podložno uvjetima iz članaka 57. i 58. radi dopune ove Direktive utvrđivanjem kada se u smislu stavka 4. ovog članka smatra da se financijska poluga znatno primjenjuje.";

13. u članku 25. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a osiguravaju da se sve informacije prikupljene na temelju članka 24. u vezi sa svim UAIF-ima koje nadziru i informacije prikupljene na temelju članka 7. stavljaju na raspolaganje drugim relevantnim nadležnim tijelima, ESMA-i, EBA-i, Europskom nadzornom tijelu (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovanom Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*) (zajedno „europska nadzorna tijela") i ESRB-u, kad god je to potrebno za obavljanje njihovih dužnosti, putem postupaka iz članka 50.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a osiguravaju da se sve informacije prikupljene na temelju članka 24. u vezi sa svim UAIF-ima koje nadziru stave na raspolaganje ESSB-u, isključivo u statističke svrhe, putem postupaka utvrđenih u članku 50.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a bez odgode putem postupaka utvrđenih u članku 50. i bilateralno dostavljaju informacije nadležnim tijelima drugih država članica kojih se to izravno tiče ako bi UAIF pod njihovom odgovornošću ili AIF kojim upravlja taj UAIF potencijalno predstavljao važan izvor rizika druge ugovorne strane za kreditnu instituciju ili druge sistemski važne institucije u drugim državama članicama ili za stabilnost financijskog sustava u drugoj državi članici.

_____

(*) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).";

14. u članku 35. stavku 2. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) treća zemlja u kojoj je AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s matičnom državom članicom UAIF-a koji ima odobrenje za rad i sa svakom drugom državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, a ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.";

15. u članku 36. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(d) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s matičnom državom članicom UAIF-a koji ima odobrenje za rad i sa svakom drugom državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, a ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.";

16. u članku 37. stavak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u prvom podstavku točke (e) i (f) zamjenjuju se sljedećim:

„(e) treća zemlja u kojoj je UAIF osnovan izvan EU-a ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(f) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU-a potpisala je sporazum s referentnom državom članicom, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.";

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU-a utvrdi kao visokorizična treća zemlja na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849, kako je navedeno u prvom podstavku točki (e), ili je uključena u Prilog I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, kako je navedeno u prvom podstavku točki (f), nakon izdavanja odobrenja za rad UAIF-u izvan EU, UAIF izvan EU u odgovarajućem roku poduzima mjere koje su potrebne za ispravljanje stanja u pogledu AIF-ova kojima upravlja, uzimajući u obzir interese ulagatelja. To razdoblje nije dulje od dvije godine.";

17. u članku 40. stavku 2. prvom podstavku točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) treća zemlja u kojoj je AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s referentnom državom članicom i sa svakom drugom državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.";

18. u članku 42. stavku 1. prvom podstavku, točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je UAIF izvan EU-a ili AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(d) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU-a ili AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.";

19. u članku 43. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Države članice osiguravaju da UAIF u EU koji ima odobrenje za rad može trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u EU, koji ulaže pretežno u dionice određenog društva, sa zaposlenicima tog društva ili njegovih povezanih subjekata u okviru programa štednje zaposlenika ili programa sudjelovanja zaposlenika, na domaćoj ili prekograničnoj osnovi.

Ako se takvim AIF-om trguje sa zaposlenicima na prekograničnoj osnovi, država članica u kojoj se odvija trgovanje ne nameće nikakve dodatne zahtjeve uz one koji se primjenjuju u matičnoj državi članici AIF-a.";

20. u članku 46. stavku 2. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) u interesu ulagatelja, u iznimnim okolnostima i nakon savjetovanja s UAIF-om, zahtijevati od UAIF-ova da aktiviraju ili deaktiviraju alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točke 1. ako postoje rizici za zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost koji, s razumnim i uravnoteženim stajalištem, zahtijevaju takvu aktivaciju ili deaktivaciju.”;

21. članak 47. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Obveza poslovne tajne odnosi se na sve osobe koje rade ili su radile za ESMA-u, za nadležna tijela ili za drugu osobu kojoj je ESMA delegirala zadaće, uključujući revizore i stručnjake s kojima je ESMA zaključila ugovor. Informacije obuhvaćene poslovnom tajnom ne smiju se otkriti drugoj osobi ili tijelu, osim ako je takvo otkrivanje nužno za sudske postupke ili slučajeve obuhvaćene poreznim pravom.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Sve informacije koje na temelju ove Direktive razmjenjuju nadležna tijela, europska nadzorna tijela i ESRB smatraju se povjerljivima, osim ako:

(a) ESMA ili nadležno tijelo ili drugo dotično tijelo u trenutku priopćavanja navede da se takve informacije mogu objaviti;

(b) je takva objava potrebna zbog pravnog postupka; ili

(c) se objavljene informacije upotrebljavaju u sažetom ili zbirnom obliku u kojem se pojedinačni sudionici na financijskim tržištima ne mogu identificirati.

Stavak 2. i prvi podstavak ovog stavka ne isključuju razmjenu informacija između nadležnih tijela i poreznih tijela koja se nalaze u istoj državi članici. Ako informacije potječu iz druge države članice, objavljuju se samo u skladu s prvom rečenicom ovog podstavka uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su ih objavila.”;

(c) u stavku 4. dodaje se sljedeća točka:

„(d) u interesu ulagatelja, u iznimnim okolnostima i nakon savjetovanja s UAIF-om, zahtijevaju od UAIF-a izvan EU-a koji u Uniji trguju AIF-ima kojima upravljaju ili od UAIF-a iz EU-a koji upravljaju AIF-ima izvan EU-a da aktiviraju ili deaktiviraju alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točke 1. ako rizici za zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost koji, s razumnim i uravnoteženim stajalištem, zahtijevaju takvu aktivaciju ili deaktivaciju.”;

22. članak 50. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Kad nadležna tijela jedne države članice imaju opravdane razloge za sumnju da je UAIF, koji ne podliježe nadzoru tih nadležnih tijela, počinio ili čini radnje koje su u suprotnosti s ovom Direktivom, ona o tome što je detaljnije moguće obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina dotičnog UAIF-a. Nadležna tijela koja primaju takvu obavijest poduzimaju primjerene mjere i obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela koja šalju takvu obavijest o ishodu tih mjera i, u mjeri u kojoj je to moguće, o značajnim događajima u međuvremenu. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje ovlasti nadležnog tijela koje šalje obavijest.

5.a Ako nadležna tijela matične države članice UAIF-a izvršavaju ovlasti na temelju članka 46. stavka 2. točke (j), o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB.

5.b Nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a mogu od nadležnih tijela matične države članice UAIF-a zahtijevati da izvrši ovlasti na temelju članka 46. stavka 2. točke (j), navodeći razloge za taj zahtjev i obavješćujući o tome ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB.

5.c Ako se nadležna tijela matične države članice UAIF-a ne slažu sa zahtjevom iz stavka 5.b, o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i, ako je ESRB obaviješten o tom zahtjevu na temelju stavka 5.b, ESRB, navodeći razloge neslaganja.

5.d Na temelju informacija primljenih na temelju stavaka 5.b i 5.c, ESMA nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a bez nepotrebne odgode dostavlja mišljenje o izvršavanju ovlasti na temelju članka 46. stavka 2. točke (j). ESMA to mišljenje dostavlja nadležnim tijelima države članice domaćina UAIF-a.

5.e Ako nadležna tijela matične države članice UAIF-a ne poštuju mišljenje ESMA-e iz stavka 5.d, ili ne namjeravaju poštovati to mišljenje, o tome obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, navodeći razloge za takvo nepoštovanje ili namjeru nepoštovanja. U slučaju ozbiljne prijetnje zaštiti ulagatelja, urednom funkcioniranju i integritetu financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog ili dijela financijskog sustava u Uniji i osim ako je takvo objavljivanje u suprotnosti s legitimnim interesima imatelja udjela ili dioničara AIF-a ili javnosti, ESMA može objaviti činjenicu da nadležna tijela matične države članice UAIF-a ne poštuju ili ne namjeravaju poštovati njezino mišljenje, zajedno s razlozima koje su ta nadležna tijela navela za takvo nepoštovanje ili namjeru nepoštovanja. ESMA analizira bi li koristi od objave nadmašile povećanje prijetnji zaštiti ulagatelja, urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog ili dijela financijskog sustava u Uniji koje proizlaze iz te objave te o toj objavi unaprijed obavješćuje nadležna tijela matične države članice UAIF-a.

5.f Nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a mogu, ako za to imaju opravdane razloge, od nadležnih tijela matične države članice UAIF-a zahtijevati da bez odgode izvrši ovlasti na temelju članka 46. stavka 2., osim točke (j) toga stavka, navodeći razloge za taj zahtjev što je detaljnije moguće i obavješćujući o tome ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a bez neopravdane odgode obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB o izvršenim ovlastima i svojim nalazima.

5.g Ako je država članica iskoristila odstupanje kojim se omogućuje imenovanje depozitara osnovanog u drugoj državi članici utvrđeno člankom 21. stavkom 5.a i ako nadležna tijela matične države članice AIF-a ili, ako AIF nije reguliran, nadležna tijela matične države članice UAIF-a koji upravlja AIF-om imaju opravdane razloge za sumnju da je depozitar koji ne podliježe nadzoru tih nadležnih tijela počinio ili čini radnje koje su u suprotnosti s ovom Direktivom, ta nadležna tijela o tome bez odgode i što je detaljnije moguće obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela dotičnog depozitara. Nadležna tijela koja primaju takvu obavijest poduzimaju primjerene mjere i obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela koja šalju takvu obavijest o ishodu tih mjera. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje ovlasti nadležnih tijela koja šalju obavijest.

5h. ESMA može od nadležnih tijela zatražiti da joj bez neopravdane odgode dostave objašnjenja u vezi s posebnim slučajevima koji predstavljaju ozbiljnu prijetnju zaštiti ulagatelja, urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela.”;

(b) u stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ove Direktive u pogledu razmjene informacija, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila postupke razmjene informacija između relevantnih nadležnih tijela, europskih nadzornih tijela, ESRB-a i članova ESSB-a, podložno odredbama ove Direktive koje se primjenjuju.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„7. Do 16. travnja 2026. ESMA izrađuje smjernice kojima se nadležna tijela usmjeravaju pri izvršavanju ovlasti iz članka 46. stavka 2. točke (j) i u kojima se navode situacije koje bi mogle dovesti do iznošenja zahtjeva iz stavaka 5.b i 5.f. Pri izradi tih smjernica ESMA razmatra mogući učinak takve nadzorne intervencije na zaštitu ulagatelja i financijsku stabilnost u drugoj državi članici ili Uniji. U tim bi smjernicama trebalo uvažiti činjenicu da primarna odgovornost za upravljanje rizikom likvidnosti ostaje na UAIF-ima.”.

23. članak 60. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 60.*

Objava odstupanja

Kada se država članica koristi odstupanjem ili mogućnostima predviđenima člancima 6. ili 9., člankom 15. stavkom 4.g ili člankom 21., 22., 28. ili 43., ona o tome, kao i o svim naknadnim promjenama, obavješćuje Komisiju. Komisija javno objavljuje informacije na internetskoj stranici ili putem drugih lako dostupnih sredstava.”;

24. članak 61. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. se briše;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„6. Za UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove i koji su osnovani prije 15. travnja 2024. smatra se da poštuju članak 15. stavke od 4.a do 4.d i članak 16. stavak 2a. do 16. travnja 2029.

Do 16. travnja 2029., ako je zamišljena vrijednost zajmova koje je AIF odobrio bilo kojem pojedinom zajmoprimcu, ili financijske poluge AIF-a, iznad ograničenja iz članka 15. stavka 4.a odnosno stavka 4.b, UAIF-i koji upravljaju tim AIF-ima ne smiju povećati tu vrijednost ili tu financijsku polugu. Ako je zamišljena vrijednost zajmova koje je AIF odobrio bilo kojem pojedinom zajmoprimcu, ili financijska poluga AIF-a, ispod ograničenja iz članka 15. stavka 4.a odnosno stavka 4.b, UAIF-i koji upravljaju tim AIF-ima ne smiju povećati tu vrijednost ili tu financijsku polugu iznad tih ograničenja.

Za UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove i koji su osnovani prije 15. travnja 2024. te koji ne prikupljaju dodatni kapital nakon 15. travnja 2024. smatra se da poštuju članak 15. stavke od 4.a do 4.d i članak 16. stavak 2.a u pogledu tih AIF-a.

Neovisno o prvom, drugom i trećem podstavku ovog stavka, UAIF koji upravlja AIF-ima koji odobravaju zajmove i koji su osnovani prije 15. travnja 2024. može odlučiti da podliježe članku 15. stavcima od 4.a do 4.d i članku 16. stavku 2.a, pod uvjetom da se o tome obavijeste nadležna tijela matične države članice UAIF-a.

Ako AIF-i odobravaju zajmove prije 15. travnja 2024., UAIF-i mogu nastaviti upravljati AIF-ima bez poštovanja članka 15. stavka 3. točke (d) i članka 15. stavaka 4.e, 4.f, 4.g, 4.h i 4.i u pogledu tih zajmova.”;

25. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 69.-a*

Drugo preispitivanje

1. Do 16. travnja 2029. te nakon izvješća ESMA-e u skladu s člankom 7. stavkom 8., Komisija pokreće preispitivanje funkcioniranja pravila utvrđenih ovom Direktivom i iskustva stečenog u njihovoj primjeni. To preispitivanje obuhvaća ocjenu sljedećih aspekata:

(a) učinak dostupnosti i aktivacije alata za upravljanje likvidnošću od strane UAIF-a na financijsku stabilnost;

(b) učinkovitost zahtjeva za odobrenje za rad UAIF-a iz članaka 7. i 8. u pogledu sustava delegiranja iz članka 20. ove Direktive, posebno u pogledu sprječavanja osnivanja fiktivnih subjekata u Uniji;

(c) primjerenost zahtjeva iz članka 15. i članka 16. stavaka 2.a i 2.f koji se primjenjuju na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove;

(d) funkcioniranje odstupanja kojim se omogućuje imenovanje depozitara osnovanog u drugoj državi članici kako je utvrđeno u članku 21. stavku 5.a te potencijalne koristi i rizici, uključujući učinak na zaštitu ulagatelja, na financijsku stabilnost, na učinkovitost nadzora i na dostupnost tržišnih odabira, izmjene područja primjene tog odstupanja, u skladu s ciljevima unije tržišta kapitala;

(e) primjerenost zahtjeva koji se primjenjuju na UAIF-e koji upravljaju AIF-om na inicijativu treće osobe kako je utvrđeno u članku 14. stavku 2.a i potreba za dodatnim zaštitnim mjerama kako bi se spriječilo zaobilaženje tih zahtjeva, a posebno jesu li odredbe ove Direktive o sukobu interesa učinkovite i primjerene kako bi se utvrdili sukobi interesa koji proizlaze iz odnosa između UAIF-a i treće osobe koja pokreće postupak, upravljalo njima, pratilo ih i, kako bi ih se, prema potrebi, objavilo;

(f) primjerenost i utjecaj imenovanja najmanje jednog neizvršnog ili neovisnog direktora u upravljačko tijelo UAIF-a na zaštitu ulagatelja ako upravlja AIF-ima koji se prodaju malim ulagateljima.

2. Do 16. travnja 2026. ESMA Komisiji podnosi izvješće o razvoju integriranog prikupljanja nadzornih podataka, kojemu je svrha:

(a) smanjiti udvostručavanje i nedosljednosti između okvirâ za izvještavanje u sektoru upravljanja imovinom i drugim financijskim sektorima; i

(b) poboljšati standardizaciju podataka te učinkovitu razmjenu i uporabu podataka o kojima relevantna nadležna tijela, kako na razini Unije tako i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvještavanje.

3. Pri pripremi izvješća iz stavka 2. ESMA blisko surađuje s Europskom središnjom bankom, drugim europskim nadzornim tijelima i nadležnim tijelima.

4. Nakon preispitivanja iz stavka 1. i nakon savjetovanja s ESMA-om Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem iznosi zaključke tog preispitivanja.";

26. Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom I. ovoj Direktivi;

27. tekst naveden u Prilogu II. ovoj Direktivi dodaje se kao Prilog V.

Članak 2.

Izmjene Direktive 2009/65/EZ

Direktiva 2009/65/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(u) ‚središnji depozitorij vrijednosnih papira' znači središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

(*) Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).";

2. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku točki (b) dodaju se sljedeće podtočke:

„iii. zaprimanje i prijenos naloga u vezi s financijskim instrumentima;

iv. bilo koja druga funkcija ili djelatnost koju društvo za upravljanje već obavlja u vezi s UCITS-om kojim upravlja u skladu s ovim člankom ili u vezi s uslugama koje pruža u skladu s ovim stavkom, pod uvjetom da se svakim mogućim sukobom interesa prouzročenim obavljanjem te funkcije ili djelatnosti drugim stranama upravlja na odgovarajući način.";

ii. u prvom podstavku dodaje se sljedeća točka:

„(c) upravljanje referentnim vrijednostima u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011;";

iii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Društvima za upravljanje smije na temelju ove Direktive biti odobreno pružati isključivo usluge navedene u ovom stavku. Društvima za upravljanje ne smije biti odobreno pružati usluge navedene u prvom podstavku točki (c) koje se koriste u UCITS-u kojim upravljaju.";

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Članak 15., članak 16. osim stavka 5. prvog podstavka te članci 23., 24. i 25. Direktive 2014/65/EU primjenjuju se ako usluge iz stavka 3. točaka (a) i (b) ovoga članka pružaju društva za upravljanje.";

3. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem društva za upravljanje moraju imati dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na vrstu UCITS-a kojim upravlja društvo za upravljanje, imena tih osoba i svake osobe koja ih nasljeđuje na toj funkciji bez odgode se priopćavaju nadležnim tijelima, a o poslovanju društva za upravljanje odlučuju barem dvije fizičke osobe koje ispunjavaju navedene uvjete i koje to društvo za upravljanje zapošljava u punom radnom vremenu ili su izvršni članovi ili članovi upravljačkog tijela društva za upravljanje koji su se obvezali u punom radnom vremenu upravljati poslovanjem tog društva za upravljanje, i koje imaju boravište u Uniji;

(c) zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad priložen je poslovni plan u kojem se navodi barem organizacijska struktura društva za upravljanje, a koja uključuje ljudske i tehničke resurse koji će se upotrebljavati za poslovanja društva za upravljanje te informacije o osobama koje stvarno vode poslovanje tog društva za upravljanje, uključujući:

i. opis funkcije, titule i razine nadređenosti tih osoba;

ii. opis linija izvješćivanja i zaduženja tih osoba u društvu za upravljanje i izvan njega;

iii. pregled količine vremena koje svaka od tih osoba posvećuje svakom zaduženju;

iv. informacije o tome kako društvo za upravljanje namjerava ispuniti svoje obveze iz ove Direktive i svoje obveze na temelju članka 3. stavka 1., članka 6. stavka 1. točke (a) i članka 13. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća (*), te detaljan opis odgovarajućih ljudskih i tehničkih resursa koje će društvo za upravljanje upotrebljavati u tu svrhu.

(*) Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).";

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(e) društvo za upravljanje dostavlja informacije o postupcima delegiranja i daljnjeg delegiranja poslova trećim osobama u skladu s člankom 13., koje obuhvaćaju barem sljedeće:

i. tvrtku i relevantnu identifikacijsku oznaku društva za upravljanje;

ii. za svaku osobu kojoj su delegirani poslovi:

— njezinu tvrtku i relevantnu identifikacijsku oznaku,

— jurisdikciju u kojoj ima poslovni nastan, i

— prema potrebi, njezino nadzorno tijelo;

iii. detaljan opis ljudskih i tehničkih resursa kojima se društvo za upravljanje koristi za:

— obavljanje svakodnevnih poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima u okviru društva za upravljanje i

— praćenje delegirane djelatnosti;

iv. za svaki UCITS kojim upravlja ili namjerava upravljati:

— kratak opis delegirane funkcije upravljanja portfeljem, uključujući i je li takvo delegiranje djelomično ili potpuno delegiranje, i

— kratak opis delegirane funkcije upravljanja rizicima, uključujući i to je li takvo delegiranje djelomično ili potpuno delegiranje;

v. opis periodičnih mjera dubinske analize koje društvo za upravljanje treba provoditi radi praćenja delegirane djelatnosti.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„7. Države članice zahtijevaju da društva za upravljanje prije provedbe obavijeste nadležna tijela svoje matične države članice o svim značajnim promjenama uvjeta za početno odobrenje za rad, posebno o značajnim promjenama informacija koje su dostavljene u skladu s ovim člankom.”;

4. članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Društva za upravljanje koja svoje poslove namjeravaju delegirati trećim osobama koje u njihovo ime obavljaju jedan posao iz Priloga II. ili više njih ili usluge iz članka 6. stavka 3., o tome obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice prije nego što postupci delegiranja stupe na snagu. Moraju se ispuniti sljedeći uvjeti:”;

ii. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ovlaštenje ne smije sprječavati učinkovitost nadzora nad društvom za upravljanje, a posebno ne smije sprječavati društvo za upravljanje da djeluje, ili da UCITS-om upravlja, u najboljem interesu ulagatelja i klijenata.”;

iii. točke (g), (h) i (i) zamjenjuju se sljedećim:

„(g) ovlaštenje ne smije sprječavati osobe koje vode poslovanje društva za upravljanje da u svakom trenutku daju daljnje upute društvu kojem su delegirale poslove ili pružanje usluga ili da oduzmu ovlaštenje s trenutačnim učinkom ako je to u interesu ulagatelja i klijenata;

(h) uzimajući u obzir prirodu poslova i pružanja usluga koji se delegiraju, društvo kojem će se delegirati poslovi ili pružanje usluga mora biti osposobljeno i u mogućnosti obavljati poslove i pružati usluge o kojima je riječ;

(i) u prospektima UCITS-a potrebno je navesti usluge i poslove koje je društvu za upravljanje dopušteno delegirati na treće osobe u skladu s ovim člankom; i

(j) društvo za upravljanje mora imati objektivne razloge koji mogu opravdati cjelokupnu strukturu delegiranja.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Na odgovornost društva za upravljanje ili depozitara ne utječe činjenica da društvo za upravljanje delegira poslove ili usluge trećoj osobi. Društvo za upravljanje ne delegira poslove ili usluge u tolikoj mjeri da se, u osnovi, više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a ili pružateljem usluga iz članka 6. stavka 3. i u mjeri u kojoj postaje fiktivni subjekt.

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2. ovoga članka, ako posao trgovanja iz Priloga II. treće alineje obavlja jedan distributer ili više njih koji djeluju u svoje ime i koji trguju UCITS-om na temelju Direktive 2014/65/EU ili putem investicijskih proizvoda koji se temelje na osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća (*), takav se posao ne smatra delegiranjem koje podliježe zahtjevima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka bez obzira na bilo koji ugovor o distribuciji između društva za upravljanje i distributera.

4. Društvo za upravljanje osigurava da su obavljanje poslova iz Priloga II. i pružanje usluga iz članka 6. stavka 3. u skladu s ovom Direktivom. Ta se obveza primjenjuje neovisno o regulatornom statusu ili lokaciji bilo koje osobe kojoj su delegirani poslovi ili osobe kojoj su dalje delegirani poslovi.

5. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 112.a donosi mjere kojima se utvrđuju:

(a) uvjeti za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 1.;

(b) uvjeti pod kojima se smatra da je društvo za upravljanje delegiralo svoje poslove u tolikoj mjeri da je postalo fiktivni subjekt te se više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a ili pružateljem usluga iz članka 6. stavka 3., kako je navedeno u stavku 2.

6. Do 16. travnja 2029. ESMA Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji dostavlja izvješće o analizi tržišnih praksi u pogledu delegiranja i usklađenosti s člankom 7. i stavcima od 1. do 5. ovog članka, na temelju, među ostalim, podataka dostavljenih nadležnim tijelima u skladu s člankom 20.a stavkom 2. točkom (d) te na temelju izvršavanja ESMA-inih ovlasti nadzorne konvergencije. U tom se izvješću također analizira usklađenost sa zahtjevima u pogledu sadržaja iz ove Direktive.

_____

(*) Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.).";

5. članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ako društvo za upravljanje upravlja ili namjerava upravljati UCITS-om na inicijativu treće osobe, uključujući slučajeve kada taj UCITS koristi ime treće osobe koja pokreće postupak ili kada društvo za upravljanje imenuje treću osobu koja pokreće postupak kao osobu kojoj su delegirani poslovi u skladu s člankom 13., društvo za upravljanje, uzimajući u obzir eventualne sukobe interesa, nadležnim tijelima svoje matične države članice dostavlja detaljna objašnjenja i dokaze o svojoj usklađenosti sa stavkom 1. točkom (d) ovog članka. Društvo za upravljanje posebno navodi razumne korake koje je poduzelo kako bi spriječilo sukobe interesa koji proizlaze iz odnosa s trećom osobom ili, ako se ti sukobi interesa ne mogu spriječiti, kako utvrđuje, upravlja, prati i, prema potrebi, objavljuje te sukobe interesa kako bi spriječilo da oni negativno utječu na interese UCITS-a i njegovih ulagatelja.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Za potrebe stavka 1. točke (a) ESMA do 16. listopada 2025. podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji u kojem ocjenjuje troškove koje UCITS i društva za upravljanje zaračunavaju ulagateljima i objašnjava razloge za razinu tih troškova i sve razlike među njima, uključujući razlike koje proizlaze iz prirode predmetnog UCITS-a. U okviru te ocjene ESMA u okviru članka 29. Uredbe (EU) br. 1095/2010 analizira primjerenost i učinkovitost kriterija utvrđenih u konvergencijskim alatima ESMA-e za nadzor troškova.

Za potrebe tog izvješća i u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1095/2010, nadležna tijela jednokratno dostavljaju ESMA-i podatke o troškovima, uključujući sve naknade, troškove i izdatke koje izravno ili neizravno snose ulagatelji ili društvo za upravljanje u vezi s poslovanjem UCITS-a i koji će biti izravno ili neizravno raspodijeljeni UCITS-u. Nadležna tijela te podatke stavljaju na raspolaganje ESMA-i u okviru svojih ovlasti, što uključuje ovlast da od društava za upravljanje zahtijevaju da dostave informacije kako je utvrđeno u članku 98. stavku 2. ove Direktive.";

6. umeće se sljedeći članak:

„Članak 18.a

1. Države članice osiguravaju da su UCITS-u dostupni barem alati za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A.

2. UCITS odabire najmanje dva odgovarajuća alata za upravljanje likvidnošću među alatima navedenima u Prilogu II.A točkama od 2. do 8. nakon procjene primjerenosti tih alata u pogledu njegove strategije ulaganja, njegova profila likvidnosti i njegove politike isplate. UCITS te alate uključuje u pravila fonda ili osnivačke akte radi moguće primjene u interesu ulagatelja UCITS-a. Taj odabir ne smije uključivati samo alate iz Priloga II.A točaka 5. i 6..

Odstupajući od prvog podstavka, UCITS može odlučiti odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću među alatima navedenima u Prilogu II.A točkama od 2. do 8. ako taj UCITS ima odobrenje za rad kao novčani fond u skladu s Uredbom (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

UCITS provodi detaljne politike i postupke za aktivaciju i deaktivaciju svakog odabranog instrumenta za upravljanje likvidnošću te operativne i administrativne mjere za primjenu takvog alata. Nadležna tijela matične države članice UCITS-a obavješćuju se o odabiru iz prvog i drugog podstavka te o detaljnim politikama i postupcima za aktivaciju i deaktivaciju.

Isplata u naravi iz Priloga II.A točke 8. aktivira se samo kako bi se ispunili zahtjevi za isplatu profesionalnih ulagatelja te ako isplata u naravi odgovara razmjernom udjelu imovine koju drži UCITS.

Odstupajući od četvrtog podstavka ovoga stavka, isplata u naravi ne mora odgovarati razmjernom udjelu imovine koju drži UCITS ako tim UCITS-om trguje s isključivo profesionalnim ulagateljima ili ako je cilj politike ulaganja tog UCITS-a replicirati sastav određenog dioničkog indeksa ili indeksa dužničkih vrijednosnih papira te ako je taj UCITS fond čijim se udjelima trguje na burzi kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 46. Direktive 2014/65/EU.

3. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju obilježja alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A.

Pri izradi tih nacrta regulatornih tehničkih standarda ESMA uzima u obzir raznolikost strategija ulaganja i temeljne imovine UCITS-a. Ti standardi ne ograničavaju sposobnost UCITS-a da primjenjuje svaki odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću za sve kategorije imovine, jurisdikcije i tržišne uvjete.

4. Do 16. travnja 2025. ESMA izrađuje smjernice za odabir i kalibraciju alata za upravljanje likvidnošću koje će UCITS upotrebljavati za upravljanje rizikom likvidnosti te za ublažavanje rizika za financijsku stabilnost. U tim bi smjernicama trebalo uvažiti činjenicu da primarna odgovornost za upravljanje rizikom likvidnosti ostaje na UCITS-u. U njima se navode okolnosti u kojima se mogu aktivirati računi za odvajanje nelikvidne imovine, kako je navedeno u Prilogu II.A točki 9.. Oni omogućuju dovoljno vremena za prilagodbu prije nego što se počnu primjenjivati, posebno za postojeće UCITS-e.

5. ESMA do 16. travnja 2025. Komisiji podnosi nacrt regulatornih tehničkih standarda iz stavka 3. ovoga članka.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz stavka 3. u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

_____

(*) Uredba (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o novčanim fondovima (SL L 169, 30.6.2017., str. 8.).";

7. umeću se sljedeći članci:

„*Članak 20.a*

1. Društvo za upravljanje redovito izvješćuje nadležna tijela matične države članice UCITS-a o tržištima i instrumentima kojima trguje u ime UCITS-a kojim upravlja.

S obzirom na svaki UCITS kojim upravlja, društvo za upravljanje dostavlja informacije o instrumentima kojima trguje, o tržištima čiji je član ili na kojima aktivno trguje te o izloženostima i imovini UCITS-a. Te informacije obuhvaćaju identifikatore potrebne za povezivanje dostavljenih podataka o imovini, UCITS-u i društvima za upravljanje s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka.

2. Za svaki UCITS kojim upravlja, društvo za upravljanje nadležnim tijelima matične države članice UCITS-a dostavlja sljedeće:

(a) postupke za upravljanje likvidnošću UCITS-a, uključujući trenutačni odabir alata za upravljanje likvidnošću i svaku njihovu aktivaciju ili deaktivaciju;

(b) trenutačni profil rizičnosti UCITS-a, uključujući tržišni rizik, rizik likvidnosti, rizik druge ugovorne strane, ostale rizike, uključujući operativni rizik, i ukupni iznos financijske poluge UCITS-a;

(c) rezultate testova otpornosti na stres provedenih u skladu s člankom 51. stavkom 1;

(d) informacije o postupcima delegiranja koji se odnose na poslove upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima kako slijedi:

i. informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, uz navođenje njihova imena i prebivališta ili registriranog sjedišta ili podružnice, imaju li bliske veze s društvom za upravljanje, jesu li ovlašteni ili regulirani subjekti za potrebe upravljanja imovinom, njihova nadzornog tijela, prema potrebi, te uključujući identifikacijske oznake osoba kojima su delegirani poslovi koje su potrebne za povezivanje informacija dostavljenih drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka;

ii. broj ljudskih resursa u ekvivalentu punog radnog vremena kojima se društvo za upravljanje koristi radi obavljanja svakodnevnih poslova upravljanja portfeljem ili rizicima u okviru društva za upravljanje;

iii. popis i opis delegiranih djelatnosti koje se odnose na poslove upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;

iv. ako su poslovi upravljanja portfeljem delegirani, iznos i postotak imovine UCITS-a koja podliježe postupcima delegiranja koji se odnose na poslove upravljanja portfeljem;

v. broj ljudskih resursa u ekvivalentu punog radnog vremena kojima se društvo za upravljanje koristi kako bi pratili postupke delegiranja;

vi. broj i datume periodičnih provjera dubinske analize koje provodi društvo za upravljanje radi praćenja delegirane djelatnosti, popis utvrđenih problema i, prema potrebi, mjera donesenih za rješavanje tih pitanja te datum do kojeg te mjere treba provesti;

vii. ako postoje postupci daljnjeg delegiranja, informacije koje se zahtijevaju u točkama i., iii. i iv. u pogledu osoba s daljnje delegiranim ovlastima i daljnje delegiranih djelatnosti povezanih s poslovima upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;

viii. datume početka i završetka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja;

(e) popis država članica u kojima društvo za upravljanje ili distributer koji djeluje u ime tog društva za upravljanje stvarno trguje udjelima UCITS-a.

3. Nadležna tijela matične države članice UCITS-a osiguravaju da se sve informacije prikupljene u skladu s ovim člankom u vezi sa svim UCITS-ima koje nadziru i informacije prikupljene u skladu s člankom 7. stave na raspolaganje drugim relevantnim nadležnim tijelima, ESMA-i, EBA-i, Europskom nadzornom tijelu (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovanom Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*) (poznatima pod zajedničkim nazivom „europska nadzorna tijela") i Europskom odboru za sistemske rizike (ESRB), kad god je to potrebno za obavljanje njihovih dužnosti, putem postupaka iz članka 101.

Nadležna tijela matične države članice UCITS-a osiguravaju da se sve informacije prikupljene u skladu s ovim člankom u vezi sa svim UCITS-ima koje nadziru stave na raspolaganje ESSB-u, isključivo u statističke svrhe, putem postupaka iz članka 101.

Nadležna tijela matične države članice UCITS-a bez odgode putem postupaka iz članka 101. i bilateralno dostavljaju informacije nadležnim tijelima drugih država članica kojih se to izravno tiče ako bi društvo za upravljanje pod njihovom odgovornošću, ili UCITS kojim upravlja to društvo za upravljanje potencijalno predstavljao važan izvor rizika druge ugovorne strane za kreditnu instituciju ili druge sistemski važne institucije u drugim državama članicama ili za stabilnost financijskog sustava u drugoj državi članici.

4. Kad je to potrebno za učinkovito praćenje sistemskog rizika, nadležna tijela matične države članice UCITS-a mogu zahtijevati dodatne informacije osim onih opisanih u stavku 1., na periodičnoj ili ad hoc osnovi. Nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o svim takvim zahtjevima za dodatno izvješćivanje.

U iznimnim okolnostima i kad je to potrebno za osiguranje stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava ili za promicanje dugoročnog održivog rasta, ESMA, nakon savjetovanja s ESRB-om, može od nadležnih tijela matične države članice UCITS-a zahtijevati da uvedu dodatne zahtjeve za izvješćivanje.

5. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju:

(a) pojedinosti o informacijama o kojima se izvješćuje u skladu sa stavkom 1., stavkom 2. točkama (a), (b), (c) i (e) te stavkom 4.;

(b) odgovarajuća razina standardizacije informacija o kojima se izvješćuje u skladu sa stavkom 2. točkom (d);

(c) učestalost i rokovi za izvješćivanje.

Pri izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka točke (b) ESMA ne uvodi dodatne obveze izvješćivanja uz one utvrđene u stavku 2. točki (d).

Pri izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka točaka (a) i (b) ESMA uzima u obzir druge zahtjeve za izvješćivanje kojima podliježu društva za upravljanje, međunarodna kretanja i standarde te nalaze izvješća izdanog u skladu s člankom 20.b.

ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 16. travnja 2027.

Komisiji je dodijeljena ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

6. ESMA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se utvrđuju:

(a) format i standardi za podatke za izvješća iz stavaka 1., 2. i 4.;

(b) identifikacijske oznake koje su potrebne kako bi se podaci o imovini, UCITS-ima i društvima za upravljanje u izvješćima iz stavaka 1., 2. i 4. povezali s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka;

(c) metode i postupci podnošenja izvješća iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, uključujući metode i postupke za poboljšanje standardizacije podataka te učinkovite razmjene i uporabe podataka o kojima relevantna nadležna tijela, na razini Unije ili na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvještavanje, uzimajući u obzir nalaze izvješća koje se objavljuje u skladu s člankom 20.b;

(d) predložak, uključujući minimalne dodatne zahtjeve za izvješćivanje, kojim se društva za upravljanje koriste u iznimnim okolnostima, kako je navedeno u stavku 4.

ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 16. travnja 2027.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 20.b

1. Do 16. travnja 2026. ESMA Komisiji podnosi izvješće o razvoju integriranog prikupljanja nadzornih podataka, kojemu je svrha:

(a) smanjiti udvostručavanje i nedosljednosti između okvirâ za izvještavanje u sektoru upravljanja imovinom i drugim financijskim sektorima; te

(b) poboljšati standardizaciju podataka te učinkovitu razmjenu i uporabu podataka o kojima relevantna nadležna tijela, kako na razini Unije tako i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvještavanje.

U tom izvješću ESMA provodi i usporedbu najboljih praksi prikupljanja podataka u Uniji i na drugim tržištima malih investicijskih fondova.

2. Pri pripremi izvješća iz stavka 1. ESMA blisko surađuje s Europskom središnjom bankom, drugim europskim nadzornim tijelima i nadležnim tijelima.

_____

(*) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).";

8. članak 22.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) depozitar je postupio pažnjom dobrog stručnjaka pri odabiru i imenovanju treće osobe kojoj namjerava delegirati dio svojih poslova, osim ako je ta treća osoba središnji depozitorij vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja kako je definiran u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 29. stavka 3. i članka 48. stavka 10.Uredbe (EU) br. 909/2014, te nastavlja postupati pažnjom dobrog stručnjaka pri povremenim preispitivanjima i stalnom praćenju treće osobe kojoj je delegirao dio svojih poslova, kao i postupaka trećih osoba u vezi s predmetima koji su joj delegirani.";

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Za potrebe ovog članka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 29. stavka 3. i članka 48. stavka 10. Uredbe (EU) br. 909/2014 ne smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara. Za potrebe ovog članka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja kako je definiran u tom delegiranom aktu smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara.";

9. u članku 29. stavku 1. drugom podstavku točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) rukovoditelji društva za investicije moraju imati dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na vrstu djelatnosti koju obavlja društvo za investicije te je stoga potrebno imena rukovoditelja i svake osobe koja ih nasljeđuje u toj funkciji bez odgode priopćiti nadležnim tijelima; o poslovanju društva za investicije moraju odlučivati najmanje dvije fizičke osobe koje ispunjavaju te uvjete i koje su ili zaposlene u punom radnom vremenu u tom društvu za investicije ili su izvršni član ili članovi upravljačkog tijela tog društva za upravljanje koji su se obvezali u punom radnom vremenu voditi poslove tog društva za investicije i koji imaju boravište u Uniji; i „rukovoditelji" označuju one osobe koje, prema zakonu ili osnivačkom aktu, predstavljaju društvo za investicije ili koje stvarno određuju politiku društva.";

10. u članku 57. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako UCITS aktivira račune za odvajanje nelikvidne imovine iz članka 84. stavka 2. točke (a) odvajanjem imovine, odvojena imovina može se isključiti iz izračuna ograničenja utvrđenih u ovom poglavlju.";

11. u članku 69. dodaje se sljedeći stavak:

„6. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena pravila koja se odnose na ime UCITS-a, ESMA do 16. travnja 2026. izrađuje smjernice kojima se utvrđuju okolnosti u kojima je ime UCITS-a nepošteno, nejasno ili obmanjujuće. Tim se smjernicama uzima u obzir relevantno sektorsko zakonodavstvo. Sektorsko zakonodavstvo kojim se utvrđuju standardi za nazive fondova ili trgovanje fondovima ima prednost pred tim smjernicama.";

12. u članku 79. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ključne informacije za ulagatelje, uključujući naziv UCITS-a, predstavljaju predugovorne informacije. One moraju biti poštene, jasne i neobmanjujuće. Moraju biti u skladu s odgovarajućim dijelovima prospekta.";

13. u članku 84. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Odstupajući od stavka 1.:

(a) UCITS može, u interesu svojih imatelja udjela, privremeno obustaviti upis, otkup i isplatu svojih udjela kako je navedeno u Prilogu II.A točki 1. ili aktivirati ili deaktivirati druge alate za upravljanje likvidnošću odabrane među točkama od 2. do 8. tog priloga u skladu s člankom 18.a stavkom 2. UCITS također može, u interesu svojih imatelja udjela, aktivirati račune za odvajanje nelikvidne imovine kako je navedeno u Prilogu II.A točki 9.;

(b) u interesu ulagatelja, u iznimnim okolnostima i nakon savjetovanja s UCITS-om, nadležna tijela matične države članice UCITS-a mogu od UCITS-a zahtijevati da aktivira ili deaktivira alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A točke 1. ako postoje rizici za zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost koji, s razumnim i uravnoteženim stajalištem, zahtijevaju takvu aktivaciju ili deaktivaciju.

UCITS se koristi obustavom upisa, otkupa i isplata ili računom za odvajanje nelikvidne imovine iz prvog podstavka točke (a) samo u iznimnim slučajevima kada to okolnosti zahtijevaju i kada je to opravdano s obzirom na interese njegovih imatelja udjela.

3. UCITS bez odgode obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o sljedećem:

(a) ako UCITS aktivira ili deaktivira alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A točke 1.;

(b) ako UCITS aktivira ili deaktivira bilo koji od alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A točaka od 2. do 8. na način koji nije u uobičajenom tijeku poslovanja kako je predviđeno pravilima fonda ili osnivačkim aktima UCITS-a.

UCITS u razumnom roku prije aktiviranja ili deaktiviranja alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A točke 9. obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o takvoj aktivaciji ili deaktivaciji.

Nadležna tijela matične države članice UCITS-a bez odgode obavješćuju nadležna tijela matične države članice društva za upravljanje, nadležna tijela države članice domaćina UCITS-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB o svim obavijestima primljenima u skladu s ovim stavkom. ESMA je ovlaštena razmjenjivati s nadležnim tijelima informacije primljene na temelju ovog stavka.

3.a Ako nadležna tijela matične države članice UCITS-a izvršavaju ovlasti na temelju stavka 2. točke (b), o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UCITS-a, nadležna tijela matične države članice društva za upravljanje, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB.

3.b Nadležna tijela države članice domaćina UCITS-a ili nadležna tijela matične države članice društva za upravljanje mogu zahtijevati od nadležnih tijela matične države članice UCITS-a da izvrše ovlasti prema stavku 2. točki (b), navodeći razloge za taj zahtjev i o tome obavijestivši ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i integritet financijskog sustava, ESRB.

3.c Ako se nadležna tijela matične države članice UCITS-a ne slažu sa zahtjevom iz stavka 3.b, o tome obavješćuju nadležna tijela koja su podnijela zahtjev, ESMA-u i, ako je ESRB obaviješten o tom zahtjevu u skladu sa stavkom 3.b, ESRB, navodeći razloge neslaganja.

3.d Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavcima 3.b i 3.c ESMA nadležnim tijelima matične države članice UCITS-a bez nepotrebne odgode dostavlja mišljenje o izvršavanju ovlasti na temelju stavka 2. točke (b). ESMA to mišljenje dostavlja nadležnim tijelima države članice domaćina UCITS-a.

3.e Ako nadležna tijela matične države članice UCITS-a ne poštuju mišljenje ESMA-e iz stavka 3.d, ili ne namjeravaju poštovati to mišljenje, o tome obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela koja su podnijela zahtjev, navodeći razloge za takvo postupanje. U slučaju ozbiljne prijetnje zaštiti ulagatelja, urednom funkcioniranju i integritetu financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog ili dijela financijskog sustava u Uniji i osim ako je takvo objavljivanje u suprotnosti s legitimnim interesima imatelja udjela UCITS-a ili javnosti, ESMA može objaviti činjenicu da nadležna tijela matične države članice UCITS-a ne poštuju ili da ne namjeravaju poštovati njezino mišljenje, zajedno s razlozima koje su ta nadležna tijela navela za takvo postupanje. ESMA analizira bi li koristi od objave nadmašile povećanje prijetnji zaštiti ulagatelja, urednom funkcioniranju i integritetu financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog ili dijela financijskog sustava u Uniji koje proizlaze iz te objave te o toj objavi unaprijed obavješćuje nadležna tijela.

3.f Do 16. travnja 2026. ESMA izrađuje smjernice kojima se nadležna tijela usmjeravaju pri izvršavanju ovlasti iz stavka 2. točke (b) i u kojima se navode situacije koje bi mogle dovesti do iznošenja zahtjeva iz stavaka 3.b ovog članka i članka 98. stavka 3. Pri izradi tih smjernica ESMA razmatra mogući učinak takve nadzorne intervencije na zaštitu ulagatelja i financijsku stabilnost u drugoj državi članici ili Uniji. U tim bi smjernicama trebalo uvažiti činjenicu da primarna odgovornost za upravljanje rizikom likvidnosti ostaje na UCITS-u.”;

14. u članku 98. dodaju se sljedeći stavci:

„3. Nadležna tijela države članice domaćina UCITS-a mogu, ako za to imaju opravdane razloge, od nadležnih tijela matične države članice UCITS-a zahtijevati da bez odgode izvrši ovlasti prema stavku 2., osim točke (j) toga stavka, navodeći razloge za taj zahtjev što je detaljnije moguće te o tome obavijestivši ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB.

Nadležna tijela matične države članice UCITS-a bez neopravdane odgode obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UCITS-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB o izvršenim ovlastima i svojim nalazima.

4. ESMA može od nadležnih tijela zatražiti da joj bez neopravdane odgode dostave objašnjenja u vezi s posebnim slučajevima koji predstavljaju ozbiljnu prijetnju zaštiti ulagatelja, urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela.”;

15. članak 101. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nadležna tijela država članica surađuju međusobno, s ESMA-om te s ESRB-om, kad god je to potrebno radi obavljanja njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom ili radi izvršavanja njihovih ovlasti na temelju ove Direktive ili na temelju nacionalnog prava.”;

(b) u stavku 9., prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za primjenu ovog članka i članka 20.a, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda radi uspostave zajedničkih postupaka kako bi nadležna tijela:

(a) surađivala u izravnom nadzoru i istražnim radnjama iz stavaka 4. i 5.; te

(b) odredila postupke za razmjenu informacija između nadležnih tijela, europskih nadzornih tijela, ESRB-a i članova ESSB-a, podložno odredbama ove Direktive koje se primjenjuju.”;

16. članak 102. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice propisuju da sve osobe koje rade ili koje su radile za nadležna tijela, kao i revizori i stručne osobe koje su dobile nalog od nadležnih tijela, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne. Ta obveza znači da povjerljive informacije koje te osobe prime tijekom obavljanja svojih zadaća neće biti otkrivene ni jednoj osobi ili tijelu, osim u sažetom ili zbirnom obliku na način da se UCITS-i, društva za upravljanje i depozitari (društva koja doprinose poslovanju UCITS-a) ne mogu pojedinačno identificirati, ne dovodeći u pitanje slučajeve kaznenog ili poreznog prava.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Stavak 1. i prvi i drugi podstavak ovog stavka ne sprečavaju razmjenu informacija između nadležnih tijela i poreznih tijela koja se nalaze u istoj državi članici. Ako informacije potječu iz druge države članice, objavljuju se samo u skladu s prvom rečenicom ovog podstavka uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su ih objavila.”;

17. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 110.a*

Do 16. travnja 2029. te nakon izvješća ESMA-e u skladu s člankom 13. stavkom 6., Komisija pokreće preispitivanje funkcioniranja pravila utvrđenih ovom Direktivom i iskustva stečenog u njihovoj primjeni. To preispitivanje obuhvaća ocjenu sljedećih aspekata:

(a) učinkovitost zahtjeva za odobrenje za rad iz članaka 7. i 8. u pogledu sustava delegiranja iz članka 13. ove Direktive, posebno u pogledu sprječavanja stvaranja fiktivnih subjekata u Uniji;

(b) primjerenost i utjecaj imenovanja najmanje jednog neizvršnog ili neovisnog direktora u upravljačko tijelo društava za upravljanje UCITS-a ili društava za investicije;

(c) primjerenost zahtjeva koji se primjenjuju na društva za upravljanje koja upravljaju UCITS-om na inicijativu treće osobe kako je utvrđeno u članku 14. stavku 2.a i potreba za dodatnim zaštitnim mjerama kako bi se spriječilo zaobilaženje tih zahtjeva, a posebno jesu li odredbe ove Direktive o sukobu interesa učinkovite i primjerene kako bi se utvrdili sukobi interesa koji proizlaze iz odnosa između društva za upravljanje i treće osobe koja pokreće postupak, upravljalo njima, pratilo ih i, kako bi ih se prema potrebi, objavilo.”;

18. članak 112.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od četiri godine počevši od 15. travnja 2024.";

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 12., 13., 14., 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.";

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članaka 12., 13., 14., 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.";

19. Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom III. ovoj Direktivi;

20. tekst iz Priloga IV. ovoj Direktivi umeće se kao Prilog II.A.

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice do 16. travnja 2026. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Te mjere primjenjuju od 16. travnja 2026., osim mjera kojima se prenosi članak 1. stavak 12., i onih kojima se prenosi članak 2. stavak 7. u pogledu članka 20.a Direktive 2009/65/EZ, koje primjenjuju od 16. travnja 2027.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. ožujka 2024.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednica*
R. METSOLA	H. LAHBIB

PRILOG I.

U Prilogu I. točki 2. dodaju se sljedeće podtočke:

„(d) Odobravanje zajmova u ime AIF-a;

(e) Servisiranje sekuritizacijskih subjekata posebne namjene.”.

PRILOG II.

„PRILOG V.

ALATI ZA UPRAVLJANJE LIKVIDNOŠĆU DOSTUPNI UAIF-ima KOJI UPRAVLJAJU OTVORENIM AIF-ima

1. Obustava upisa, otkupa i isplata: obustava upisa, otkupa i isplata znači da privremeno nije dopušten upis, otkup i isplata udjela ili dionica fonda.

2. Ograničenje isplate: ograničenje isplate znači privremeno i djelomično ograničenje prava imatelja udjela ili dioničara da zahtijevaju isplatu svojih udjela ili dionica tako da ulagatelji mogu zahtijevati isplatu samo određenog dijela svojih udjela ili dionica.

3. Produljenje rokova za prethodnu obavijest: produljenje rokova za prethodnu obavijest znači produljenje roka za prethodnu obavijest koji imatelji udjela ili dioničari moraju dati upraviteljima fondova nakon minimalnog roka primjerenog fondu pri otkupu njihovih udjela ili dionica.

4. Naknada za isplatu: naknada za isplatu znači naknada, u okviru unaprijed određenog raspona kojim se uzima u obzir trošak likvidnosti, koju imatelji udjela ili dioničari plaćaju fondu pri otkupu udjela ili dionica i kojom se osigurava da imatelji udjela ili dioničari koji ostaju u fondu ne budu nepravedno stavljeni u nepovoljan položaj.

5. Zaštitno prilagođavanje cijena: zaštitno prilagođavanje cijena znači unaprijed utvrđeni mehanizam kojim se neto vrijednost imovine udjela ili dionica investicijskog fonda prilagođava primjenom faktora („faktor zaštitnog prilagođavanja”) koji odražava trošak likvidnosti.

6. Dvostruko određivanje cijena: dvostruko određivanje cijena znači unaprijed utvrđeni mehanizam kojim se cijene upisa, otkupa i isplate udjela ili dionica investicijskog fonda određuju prilagodbom neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici faktorom koji odražava trošak likvidnosti.

7. Naknada za sprječavanje razvodnjavanja: naknada za sprječavanje razvodnjavanja znači naknada koju imatelj udjela ili dioničar plaća fondu u vrijeme upisa, otkupa ili isplate udjela ili dionica, kojom se fondu nadoknađuje trošak likvidnosti koji je nastao zbog veličine te transakcije i kojom se osigurava da drugi imatelji udjela ili dioničari nisu nepravedno stavljeni u nepovoljan položaj.

8. Isplata u naravi: isplata u naravi znači prijenos imovine koju drži fond, umjesto gotovine, kako bi se ispunili zahtjevi za isplatu imatelja udjela ili dioničara.

9. Računi za odvajanje nelikvidne imovine: računi za odvajanje nelikvidne imovine znači odvajanje određene imovine, čije su se gospodarske ili pravne značajke znatno promijenile ili su postale neizvjesne zbog iznimnih okolnosti, od druge imovine fonda.”.

PRILOG III.

U Prilogu I. dodatku A točka 1.13. zamjenjuje se sljedećim:

„1.13 Postupci i uvjeti za otkup i isplatu udjela te okolnosti u kojima se mogu obustaviti upis, otkup i isplata ili aktivirati drugi instrumenti za upravljanje likvidnošću.		1.13 Postupci i uvjeti za otkup i isplatu udjela te okolnosti u kojima se mogu obustaviti upis, otkup i isplata ili aktivirati drugi instrumenti za upravljanje likvidnošću. Kod društava za investicije koja imaju različite investicijske dijelove, podaci o tome kako imatelj udjela može prijeći iz jednog dijela u drugi, te naknade koje se naplaćuju u tim slučajevima.”

PRILOG IV.

„*PRILOG II.A*

ALATI UPRAVLJANJA LIKVIDNOŠĆU DOSTUPNI UCITS-u

1. Obustava upisa, otkupa isplata: obustava upisa, otkupa i isplata znači da privremeno nije dopušten upis, otkup i isplata udjela ili dionica fonda.

2. Ograničenje isplate: ograničenje isplate znači privremeno i djelomično ograničenje prava imatelja udjela ili dioničara da zahtijevaju isplatu svojih udjela ili dionica tako da ulagatelji mogu zahtijevati isplatu samo određenog dijela svojih udjela ili dionica.

3. Produljenje rokova za prethodnu obavijest: produljenje rokova za prethodnu obavijest znači produljenje roka za prethodnu obavijest koji imatelji udjela ili dioničari moraju dati upraviteljima fondova nakon minimalnog roka primjerenog fondu pri otkupu njihovih udjela ili dionica.

4. Naknada za isplatu: naknada za isplatu znači naknada, u okviru unaprijed određenog raspona kojim se uzima u obzir trošak likvidnosti, koju imatelji udjela ili dioničari plaćaju fondu pri otkupu udjela ili dionica i kojom se osigurava da imatelji udjela ili dioničari koji ostaju u fondu ne budu nepravedno stavljeni u nepovoljan položaj.

5. Zaštitno prilagođavanje cijena: zaštitno prilagođavanje cijena znači unaprijed utvrđeni mehanizam kojim se neto vrijednost imovine udjela ili dionica investicijskog fonda prilagođava primjenom faktora („faktor zaštitnog prilagođavanja”) koji odražava trošak likvidnosti.

6. Dvostruko određivanje cijena: dvostruko određivanje cijena znači unaprijed utvrđeni mehanizam kojim se cijene upisa, otkupa i isplate udjela ili dionica investicijskog fonda određuju prilagodbom neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici faktorom koji odražava trošak likvidnosti.

7. Naknada za sprječavanje razvodnjavanja: naknada za sprječavanje razvodnjavanja znači naknada koju imatelj udjela ili dioničar plaća fondu u vrijeme upisa, otkupa ili isplate udjela ili dionica, kojom se fondu nadoknađuje trošak likvidnosti koji je nastao zbog veličine te transakcije i kojom se osigurava da drugi imatelji udjela ili dioničari nisu nepravedno stavljeni u nepovoljan položaj.

8. Isplata u naravi: isplata u naravi znači prijenos imovine koju drži fond, umjesto gotovine, kako bi se ispunili zahtjevi za isplatu imatelja udjela ili dioničara.

9. Računi za odvajanje nelikvidne imovine: računi za odvajanje nelikvidne imovine znači odvajanje određene imovine, čije su se gospodarske ili pravne značajke znatno promijenile ili su postale neizvjesne zbog iznimnih okolnosti, od druge imovine fonda.”.